

ISLAM

Det Sande Livssyn og Livssystem for Menneskeheden

Den første årlige konference for Hizb ut-Tahrir - Danmark

Al-Khilafah Publikationer

Postboks 1286

DK-2300 København S

ISBN 87-989718-2-4

1426 e.H. - 2005 e.Kr.

**www.hizb-ut-tahrir.dk
info@hizb-ut-tahrir.dk**

Forkortelser:

(swt) Han er den Ophøjede og er fri for mangler.
(saaws): Må Allahs fred og velsignelse være med ham.
(ra): Må Allahs velbehag være med ham/hende.
(OQM): Meningsmæssigt oversat fra Koranen.

Indholdsfortegnelse

Åbningstale	
v/ Khalid Amin	5
Den Islamiske Verdensanskuelse	
v/ Mulay Jaw	8
Styreformen i Islam	
v/ Emir Shamil	23
Socialsystemet i Islam	
v/ Chadi Freigh	37
Det Økonomiske System i Islam	
v/ Fadi Abdullatif	47
Derfor valgte vi Islam!	
Korte indlæg af nye muslimer	65
Musa Kronholdt	
Khaticah Voelker	
Abdul Kareem Gueye	
Iman Rasmussen	
Abdul-Hameed Lund	
Cemila Neesgaard	
Abdul Haqq Berg	
Ayah Krolack	
Shaheed Eskildsen	
Habeeb Rosen	
Afslutningstale	
v/ Khalid Amin	91
Ordliste	95

ISLAM

Det Sande Livssyn og Livssystem for Menneskeheden

- Hvordan definerer Islam meningen med livet? Har sekularismen som livssyn skabt tryghed og lykke for menneskeheden?
- Kan den islamiske styreform sikre retfærdighed for alle borgere, muslimer såvel ikke-muslimer? Kan Islam eksistere i livets og samfundets arena uden Khilafah-systemet? Er Khilafah-staten fri for kapitalens indflydelse og diskrimination, som præger det demokratiske system?
- Hvordan organiserer Islam forholdet mellem manden og kvinden? Kan det islamiske socialsystem befri kvinden fra kapitalismens kommercielle udnyttelse og moralske forfald?
- Hvordan fordeler Islam de økonomiske ressourcer retfærdigt i samfundet, og hvorledes forebygges fattigdom, arbejdsløshed m.m.? Hvordan garanterer de islamiske behandlinger individets behov, og hvorledes værner de om privatejendom og offentlig ejendom?
- Hvad er forklaringen på den tiltagende tilslutning til Islam i Vesten, trods politikernes og mediernes vedvarende hetze mod Islam og fordrejning af dens tanker, love og værdier?

NØRREBROHALLEN

Bragesgade 5
2200 København N

Søndag den 19. 9. 2004 - kl. 14.00 – 19.00

Åbningstale

v/ **Khalid Amin**

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Kære muslimer

I de forudgående 1400 år har der været kamp mellem den islamiske og andre kulturer. Denne kamp forstærkedes i det 19. århundrede, da den kapitalistiske ideologi udfordrede den islamiske *ummah* (nation) intellektuelt.

Den islamiske nation led et alvorligt nederlag, som medførte fatale politiske, økonomiske og åndelige konsekvenser.

Som resultat af denne invasion lever vi i dag i en tilstand, hvor det eneste der er tilbage af Islams tanker er det som omhandler andagter, såsom bøn, faste, hajj (pilgrimsfærd), mens de økonomiske eller politiske affærer i vores islamiske lande reguleres efter uislamiske systemer, der er fremmed for vores livssyn.

Muslimernes påkrævede reaktion, over for de økonomiske, politiske og sociale problemer, udeblev idet de på det intellektuelle plan manglede Islams tanker og behandlinger. Dermed var det den intellektuelle svækkelse der førte til den militære og politiske kolonisering.

Derfor lykkedes det koloni-staterne at splitte denne Nation op i over 50 små og ligegyldige nationalstater. Hvorfor? Fordi vi er svækket intellektuelt. Det lykkedes dem at besætte os i Palæstina, Kashmir, Tjetjenien, Afghanistan og senest også i Irak, og hvorfor? Fordi vi er svækket intellektuelt. Det lykkedes dem at indsætte agenter i muslimernes lande, hvis loyalitet ikke tilhører Allah, men derimod Washington, London og Paris. Agenter, der har solgt vores lande til kapitalhavere, der driver rovdrift på vores ressourcer; agenter, der vogter landet på vegne af deres herrer, imod Islam. Alt dette, fordi vi er svækket intellektuelt.

Kære brødre, bærede søstre

Hvordan kan det være at en flok beduiner i Arabiens ørken, formåede at etablere en stat, der besejrede datidens supermagter, nemlig romerne og perserne, og skabte en civilisation der besad førerpositionen inden for alle livets felter?

Hvordan kan det være at denne stat forblev i førerpositionen i flere århundreder i træk?

Hvordan kan det være at denne stat kunne udsprede sig til to tredjedele af den kendte verden?

Hvordan kan det være at masserne i alle de lande, der blev indlemmet i den islamiske stat blev muslimer?

Det var Islams tanker som løftede muslimerne og alle de folkeslag den kom til. Vores Sendebud (saaws) havde ingen våben, ingen magt, intet andet end tanker, sande tanker åbenbaret fra alverdens skaber. Derfor var tanken årsagen til deres fremgang.

Men da muslimerne begyndte at miste klarheden over denne tanke, kunne fremmede tanker snige sig ind. Således blev Islam reduceret i muslimernes sind til en religion, der ikke må blande sig i livets anliggender. Dermed var det muligt at nedlægge muslimernes stat og dens samfundssystemer.

Vi er overbevist om, at det er tanken, der oprejser et samfund. Ligesom Vesten rejste sig fra deres mørke middelalder på basis af tanken, og ligesom tanken formåede at gøre kommunisterne til en supermagt, ligesådan er det tanken, der vil nedlægge Vesten, ganske som den nedlagde kommunisterne. Derfor er det nødvendigt for muslimerne at blive bevidst om de mægtige tanker og systemer de bærer på. Allah (swt) siger:

**“I er den bedste nation, som er udsendt til menneskeheden(s vel):
I påbyder det rette og forbyder det onde, og bærer iman på Allah”**
(QOM. Aal-'Imran 3: 110)

Det er med vores sande *iman* og vores kald til det rette at vi bliver den bedste nation. Dette nødvendiggør, at vi kender til denne *iman* og kan adskille det rette fra det afskyelige. Allah (swt) siger:

“Allah ændrer visselig ikke et folks tilstand, førend de (selv) ændrer det, som er i deres indre” (OQM. Al-Ra’d 13: 11)

Derfor er det kun naturligt at vi i Hizb ut-Tahrir starter vores første årlige konference med en introduktion til Islams livssyn og systemer, da det insha’ Allah, med Allahs billigelse, vil bidrage til at grundfæste Islams tanker og opfattelser i vores indre.

Og må Allah (swt) give os alle det størst mulige udbytte, til gavn for Islam, muslimerne og resten af menneskeheden.

Den Islamiske Verdensanskuelse

v/ **Mulay Jaw**

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Allah (swt) siger:

“De siger: Der er ikke andet end vort nuværende liv: vi dør, og (så) lever vi, og kun tiden tilintetgør os. Men de har ingen viden derom, de formoder kun” (OQM. Al-Jathijah 45: 24)

Engang var den islamiske nation en mægtig nation. En nation der flyttede bjerge og krydsede oceaner. En nation der var frygtet og respekteret over hele verden. Det der gjorde den til en mægtig nation var hverken vilkår eller omstændigheder. Det var heller ikke historiske tilfældigheder.

Men det der gjorde den til en mægtig nation var dens mægtige verdensanskuelse. En verdensanskuelse der forenede folk på kryds og tværs af deres forskellige sprog og farver. En verdensanskuelse som appellerer til hele menneskehedens fællesnævner, nemlig forstanden.

Islam er ikke bygget på følelser eller tro, da både følelser og tro, er noget som ikke er absolut, noget som ikke kan bekræftes med sikkerhed og tryghed.

Derfor vil man aldrig acceptere at idømme et menneske livsvarigt fængsel udelukkende fordi man tror eller føler at han måske er skyldig i en forbrydelse.

Det ville man ikke gøre, fordi livsvarigt fængsel er noget der er meget alvorligt. Noget der er afgørende for hvor og hvordan et menneske skal tilbringe resten af sit liv.

Derfor vil følelser eller tro ikke kunne afgøre så alvorligt et spørgsmål, men ethvert menneske ville derimod forlange forstandsmæssige, konkrete og absolutte beviser.

Når det er åbenlyst at følelser og tro ikke er noget, der kan føre til absolut sikkerhed, og at dømme et menneske på dette grundlag ville betragtes som en forbrydelse og en stor uretfærdighed, så bør det ligeledes være åbenlyst, at opbygning af et helt samfund på et grundlag, der ikke er tilegnet på baggrund af absolut sikkerhed, er en større forbrydelse og en større uretfærdighed.

En forbrydelse begået mod en selv idet man tilsidesætter og negligerer sin evne til at tænke, og dermed en uretfærdighed idet man forspilder sin mulighed for at nå frem til det sande livssyn med absolut sikkerhed.

At leve hele sit liv på et grundlag som er usikkert og tvivlsomt sømmer sig ikke for et menneske, der kan tænke, overveje og undersøge.

Sådan et menneske vil aldrig føle sand lykke, fordi han aldrig med sikkerhed vil vide, at han virkelig lever sit liv som det bør leves.

Det højeste han vil kunne opnå er den midlertidige tilfredshed, han realiserer når han opfylder sine behov. Så han vil måske føle sig tilfreds når han får en ny bil, nyt hus eller ny kæreste, men han vil aldrig kunne opnå den sikre viden om at han realiserer formålet med livet.

Derfor er Islam ikke bygget på følelser, tro eller blind efterligning. Men Islam bygger på et fundament som er absolut, og hvis sandhed kan bekræftes af et hvert tænkende menneske.

Mennesket der netop på grund af sin unikke evne til at tænke har stillet sig selv nogle fundamentale spørgsmål.

Spørgsmål som har hjemsøgt et ethvert menneske, spørgsmål som:

1. Hvor kommer alt det her fra?
2. Hvad er meningen med mit liv?
3. Hvad vil der ske den dag dette liv ophører?

Mennesket kan vælge at ignorere og forsømme disse fundamentale spørgsmål og henkaste sig til et liv hvor den eneste bekymring er opfyldelsen af dets behov. Eller vi kan vælge at indlede en dyb undersøgelse der vil føre til besvarelsen af disse spørgsmål.

I dag er det en udbredt opfattelse at disse spørgsmål er for komplicerede, for abstrakte, at deres svar ikke er tilgængelige, at de ikke er nødvendige at undersøge, at de ikke er vigtige, at de aldrig kan besvares med absolut besvarelse.

Men faktum er, at ikke alene er de vigtige at besvare, de er nødvendige at besvare. Faktisk er det ikke en overdrivelse at sige at disse spørgsmål er de allervigtigste af slagsen for menneskeheden.

Hvorfor er de nødvendige?

Det er de, fordi alle menneskets holdninger, alle menneskets meninger vender tilbage til disse fundamentale spørgsmål. Og lad mig illustrere det med et simpelt eksempel: mange mennesker tror fejlagtigt at de vestlige samfund har overladt det til det enkelte menneske at tage stilling til disse spørgsmål.

Men det er slet ikke tilfældet, for de vestlige samfund bygger på et grundlag, som udgør besvarelsen af disse spørgsmål, nemlig sekularismen.

Og sekularismen dikterer at i spørgsmålet om hvad der var før livet og hvad der vil ske efter livet, så er det op til individet selv at besvare det, uanset om han gør det igennem religion, videnskab, eller filosofi eller om han overhovedet ingen besvarelse finder.

Men i spørgsmålet om selve livet, hvordan det skal organiseres og leves, så er det politikere, jurister, og parlamentarikere der skal afgøre og bestemme det. Det er en gruppe af udvalgte personer der skal lovgive.

Jeg vælger at sige at sekularismen dikterer denne løsning, fordi sekularismen ikke kommer med nogen overbevisende argumentation for dens løsning af disse fundamentale spørgsmål.

Den er blot en reaktion på den undertrykkelse, som Europa i kristendommens navn led navn. En modbydelig undertrykkelse hvor man udnyttede religionen til at fratage folk deres basale rettigheder under påskuddet af at det var Guds vilje.

En undertrykkelse der førte til den holdning at Gud om end Han eksisterer eller ej, ingen indflydelse skulle have i samfundet.

Derfor eksisterer der ikke nogen reel argumentation for sekularismens sandhed. Det eneste argument er, at den er bedre end middelalderens undertrykkelse.

Det er ikke et argument man kan bruge til at overbevise et menneske om sekularismens sandhed.

Influenza er en mildere sygdom end pest, men det betyder ikke at den, der er ramt af den, er sund og rask.

Tværtimod er det et argument der viser at sekularismen er reaktionær og ikke universel. Ikke nok med at sekularismen ikke kan bevise sin sandhed, så dikterer den at det er irrelevant om der er en skaber eller ej.

Med andre ord siger sekularismen, at et udvalg af mennesker skal lovgive for andre, selv hvis det kan bevises at der er en Skaber bag dette univers og at Han har nedsendt en fuldkommen lovgivning til menneskeheden, som hverken favoriserer, forskelsbehandler, eller undertrykker, men som skaber retfærdighed for hele menneskeheden.

Dvs. at sekularismen er et kompromis et sted hvor kompromis ikke kan accepteres. En besvarelse som er irrationel og som efterlader sine tilhænger med et stort tomrum, idet den ikke leverer et tilfredsstillende og betryggende svar på meningen med livet.

Et tomrum, der gør at vi i de vestlige samfund ser New Age-sekter opblomstre, at vi ser dommedagssekter begå kollektivt selvmord, at vi ser tårnhøje, hvis ikke skyhøje selvmordsstatistikker selv blandt unge mennesker. Unge mennesker som ikke er ramt af sygdom eller fysiske lidelser, men unge mennesker, der ikke ser nogen mening med deres liv.

De ser ikke nogen mening med deres liv, fordi sekularismen ikke har givet dem et tilfredsstillende svar. Et svar der kan overbevise forstanden og derigennem fylde hjertet med tryghed og ro.

Derfor er det ikke underligt at der i de vestlige samfund er folk der ser sig nødsaget til at søge deres lykke i en pille.

Derfor er det heller ikke besynderligt at der i de vestlige samfund er en overflod af mennesker der har gjort opnåelsen af materiel velstand til formålet med deres liv.

Og når de kan se at dette formål er uden for rækkevidde, så mister livet dets betydning, og selv dem der realiserer den materielle velstand, finder at det ikke giver dem den forventede følelse af tryghed og ro.

Derfor er den vestlige ungdoms stigende alkohol- og narkomisbrug ikke en gåde.

Men det er tværtimod klare indikationer på at folk har et behov for at søge væk fra virkeligheden.

En virkelighed som kræver svar på eksistensen; et svar sekularismen ikke giver.

Intet menneske kan leve et rigtigt liv, et godt liv, et trygt liv, et lykkeligt liv uden først at besvare disse spørgsmål med en sand besvarelse.

Islam besvarer disse fundamentale spørgsmål, med en besvarelse der ikke efterlader et tomrum, en besvarelse der ikke er et spørgsmål om at tro, føle eller efterligne.

Men dens besvarelse overbeviser menneskets forstand igennem absolutte og konkrete beviser, fordi Islam appellerer til hele menneskeheden fællesnævner, nemlig forstanden. Allah (swt) siger i Koranen:

“Sandelig, i himlens og jordens skabelse, og i nattens og dagens vekslens, er der visselig tegn for de forstandige” (OQM. Aal-'Imran 3: 190)

Når vi iagttager og studerer det enorme univers vi lever i, så vil det blive ganske klart at det har haft en begyndelse, at det er afhængigt, og at alt i universet er underlagt bestemte naturlove, som det ikke kan bryde.

Allah (swt) henleder menneskets opmærksomhed til dette faktum, idet verset påpeger noget som alle mennesker kan sanse, nemlig himlene og jorden. Og mennesket ved at intet kan opstå af sig selv, og det er sanseligt at jorden og himlene ikke er evige, men at det har haft en start.

Verset fortsætter og påpeger en naturlov, der er jordens rotation om sin egen akse med en bestemt hastighed, noget der giver grund til nat og dag, som igen betyder forskel mellem lys og mørke... lys som igen giver varme.

Og som vi alle ved er lys, varme og vand nødvendige krav for at ting kan gro på denne jord; at ting kan gro på jorden er nødvendige krav for at menneskeheden kan eksistere, fordi mennesket ligesom alt andet i universet er afhængigt.

Så lad os reflektere over dette vers, der påpeger en simpel naturlov: jordens rotation om dens akse en naturlov som alt liv på jorden er afhængigt af. Hvem har fastlagt denne naturlov?

Er det mennesket selv?

Er det jorden selv?

Eller er det en skaber?

Sandelig, svaret er at det kun kan være en skaber, en skaber som ikke er afhængig, som ikke er svag, som ikke er mangelfuld.

Den skaber, som har frembragt himlene og jorden og gjort dem til tydelige beviser på Hans eksistens for ethvert tænkende menneske.

“Eller er de skabt af ingen, eller har de skabt sig selv? Skabte de himlene og jorden? Nej, men de har ingen fast tro” (OQM. Al-Tur 52: 35-6)

Den, der undersøger koranen vil indse at den er fyldt med denne type af vers, der henleder menneskets opmærksomhed til universet og de forskellige naturlove, fordi overvejelsen omkring disse naturlove entydigt vil bekræfte at der bag dette univers er en skaber.

Men hvorfor er det overhovedet nødvendigt at undersøge hvem denne skaber er?

Det er nødvendigt at undersøge, fordi denne skaber, der har givet os livet, er den eneste der kan forklare hvad formålet med det er.

Det er nødvendigt fordi denne skaber er den eneste, der kan organisere menneskehedens trang til at tilbede på den rigtige måde.

Det er nødvendigt fordi mennesket ikke selv vil kunne afgøre hvad der er godt og hvad der ondt, hvad der rigtigt og hvad der er forkert, hvad der uretfærdigt og hvad der er retfærdigt.

Det er nødvendigt fordi et hvert samfund har behov for love og regler, der skal organisere folks indbyrdes forhold, og hvem skal være kilde til disse love og regler?

Er det en gruppe af jurister, politikere og parlamentarikere? Mennesker som ikke kan hæve sig fra at være menneskelige og derfor altid vil lovgive på en måde, hvor deres egne subjektive meninger og holdninger vil påvirke lovgivningen.

Mennesket, hvis lovgivning uundgåeligt vil være påvirket af interesser og være genstand for modsigelser og konstant ændring.

Spørgsmålet om hvem denne skaber er, er slet ikke irrelevant, men derimod altafgørende, ikke kun for individet men også for samfundet.

På trods af dette er det dog rigtigt at, mennesket ikke selv har evnen til at kontakte denne skaber, men denne kontakt må nødvendigvis ske igennem budbringere sendt fra skaberen.

Ethvert menneske kan påstå at han er sendebud fra den Almægtige Skaber, men ikke ethvert menneske kan bevise det.

Fordi det kræver udførelsen af et mirakel, dvs. ophævelsen af en naturlov; noget intet menneske kan præstere.

Fordi den der har skabt universet og har fastlagt naturlovene er den eneste der kan ophæve dem.

Men Muhammad (saaws) er et sendebud til hele menneskeheden og beviset er Koranen, som er et mirakel, er en tale formuleret og sammensat på en måde intet menneske er i stand til at gøre efter.

Et mirakel, en ophævelse af en naturlov, en udfordring til hele menneskeheden.

“Og hvis I er i tvivl om det, Vi har åbenbaret Vores tjener (Muhammad), så producér en Sura (kapitel) som denne og anråbe de hjælpere, I har foruden Allah, hvis I taler sandt. Og hvis I ikke gøre det – og I vil aldrig kunne gøre det – tag jer i vare for den ild, hvis brænde er mennesker og sten – beredt for de vantro” (OQM. Al-Baqarah 2: 23-4)

Hvad et menneske kan lave kan et andet studere, efterligne og endda forbedre, men i over 1400 år har intet menneske kunne producere bare et enkelt kapitel på niveau med koranen.

Og lad os være helt ærlige omkring dette, i dag er det en kendsgerning at Islam er under angreb. Hvorfor forfatter Islams modstandere ikke bare et enkelt kapitel lig koranen. Ved Allah, hvis Koranen var fra et menneske, så ville det have været muligt for dem, med alle deres tænketanke og eksperter.

Men koranen er et mirakel, et mirakel der bekræfter og rodfæster at Muhammad er den sidste profet sendt til menneskeheden.

Den er et mirakel grundet dens uopnåelige høje niveau fra start til slut. Den er et mirakel grundet dens usammenlignelige stil, der er hævet over al menneskelig kunnen.

Den er et mirakel grundet dens fuldkomne og omfattende behandling af samtlige livets affærer.

Dens uopnåelige rigdom i eksempler og detaljer, formuleret igennem de mest fortryllende og høje retoriske sætninger.

Og i koranen bliver formålet med livet tydeliggjort og forklaret af Den, som har givet os livet, nemlig Allah (swt):

“Og eg ikke skabt jinner og mennesker undtagen for at de skulle tilbede Mig” (OQM. Al-Zariyat 51: 56)

Tilbedelse vil sige at referencen for ens liv kun bliver Allahs budskab, ikke traditioner, ikke menneskeskabte idéer og idealer, men ene og alene Allahs budskab om end det er i spørgsmålet om hvordan andagter skal udføres, eller hvordan sociale, økonomiske, og politiske problemstillinger skal løses og håndteres, så er der kun én reference, nemlig Allahs budskab. For Allah alene er den der har evnen og retten til at lovgive, til at skelne ret fra slet, godt fra ondt og retfærdigt fra uretfærdigt.

Menneskeheden har brug for et system fordi mennesket har forskellige behov som det stræber efter at opfylde igennem hele livet; denne stræben efter opfyldelse kræver et system der organiserer hvorledes man skal handle for at opfylde disse behov på den rigtige måde.

Men Allah fortæller os at det eneste system hvorigennem vi kan opfylde vores behov på den rigtige måde er det system han har nedsendt til os igennem Sin Profet Muhammed.

Mennesket har hverken denne evne eller ret og når det alligevel forsøger, vil det kun føre til den elendighed som verden bevidner i dag.

“Og når som helst der kommer retledning til jer fra Mig, skal den, der følger Min retledning hverken fare vild eller blive elendig. Men den, der vender sig fra Min åbenbaring, for ham skal der visselig være et ynkeligt liv” (OQM. Taha 20: 123-4)

Den islamiske *'aqidab* fastlægger at Allah er den eneste, der har ret til at organisere menneskenes forhold. Det samfund der regulerer alle sine forhold ifølge Allahs love, gør dette efter at have foretaget en dyb og oplyst undersøgelse omkring mennesket, livet og universet.

Muslimerne skal bruge intellektet for at komme frem til at det er absolut, at der bag dette univers er en skaber som har skabt mennesket med et formål, og at han vil stille det til regnskab den dag livet ophører.

Og at denne skaber har nedsendt et fuldkomment budskab, der organiserer alle menneskets forhold uanset om det er menneskets forhold til sig selv, sin skaber eller andre mennesker.

“Sandelig, Ham tilhører skabelsen og befalingen. Velsignet være Allah, verdens Herre” (OQM. Al-A'raf 7: 54)

Derfor kan ingen muslim acceptere sekularismen, frihederne og demokratiet for han bærer en dyb og rodfæstet overbevisning om at Skaberen er den eneste der har retten og evnen til at lovgive.

Når tænkningen finder sted i *'aqida*, (Islams fundament), bliver det bekræftet med absolutthed at dette budskab virkelig er fra Den, der har skabt hele eksistensen.

Så det vil føre til forståelsen og anerkendelsen af at den eneste der fortjener at blive tilbedt er Allah, og at Allah derfor er den eneste der har ret til at afgøre hvad der er rigtigt og forkert over for menneskeheden.

Hverken traditioner, skikke eller flertallets meninger, er det der kan vise mennesket hvorledes livet skal leves. Men derimod læser muslimer Allahs ord:

“Det tilkommer alene Allah at lovgive. Han har befalet, at I ikke skal tilbede andre end Ham. Dette er den suveræne deen (system)” (OQM. Yusuf 12: 40)

Kun efterlevelsen af Allahs budskab vil skabe et harmonisk samfund som ikke er præget af egoisme og individualisme.

Kun efterlevelsen af Allahs fuldkomne budskab vil kunne sikre et godt, trygt og lykkeligt liv.

Et liv, der leves for opnåelsen af Allahs velbehag og ikke for at efterstræbe falske menneskeskabte idealer, eksempler og forbilleder.

Kun efterlevelsen af Allahs budskab vil sikre succes den dag livet ophører og mennesket skal stå til regnskab for alle sine handlinger.

Med dette udgangspunkt vil man indse og forstå at kun Allahs system kan skabe retfærdighed på jorden.

Med dette udgangspunkt adopteres alle Islams love og regler uden at vrage og vælge. De adopteres udelukkende fordi at de er fra Allah (swt), uanset om de er relateret til bønnen, fasten, staten, styret, økonomi eller sociale forhold.

Dette er fordi tilegnelsen af Islam på basis af grundig, dyb og oplyst tænkning og overvejelse omkring hele eksistensen gør det umuligt at reducere Islam til individuelle forhold.

Men en ting bliver vi nødt til at spørge os selv om? Når Islam er sand og den har omfattende regler og systemer, hvorfor er der så mange muslimer, der ikke forholder sig til Islam og lever i en nedværdiget tilstand og hvorfor er muslimerne ikke dem der leder verden i dag?

Jeg indledte min tale med at sige at Islam appellerer til menneskets forstand, men er det tilfældet i dag at muslimerne adopterer Islam på basis af den dybe overvejelse som Islam forlanger? Eller er Islam for mange muslimer blot noget man arver?

Realiteten viser at der er mange muslimer i dag, der blot har fået Islam gennem modermælken, der betyder at de ikke har gjort sig den dybe tænkning og overvejelse som Islam har forpligtet.

Det har ført til at den islamiske *'aqidah* ikke har fået den rolle som den skal have. Det har ført til at Islam ikke er blevet det grundlag man tænker på basis af og det doktrin hvori man søger løsninger og behandlinger til alle livets problemer.

Og derfor ser vi i dag en nation på over 1,3 mia. muslimer, der tillader at Islam bliver afskåret fra livet og begrænset til moskéerne og bedelokalerne.

En nation, der accepterer at mennesket har overtaget Allahs ret til at definere påbud og forbud, ret og uret.

Så det er ikke længere Allah alene der bestemmer og organiserer hvordan ressourcerne skal fordeles, hvordan sociale og økonomiske transaktioner skal finde sted.

En nation, der reagerer når tørklædet bliver kritiseret, men som forholder sig tavs når regenter afskaffer alle Allahs love og regler fra livet.

Muslimerne må aldrig, og kan aldrig acceptere idéen om at Allah er Gud i himlen, men at juristerne er Gud på jorden.

“Og Han er Gud i himlen, og Gud på jorden”

(OQM. Al-Zukhruf 43: 84)

Allah pålagde mennesket at adoptere Islam igennem en dyb og oplyst tænkning. Dette vil resultere i at mennesket indser at Allah (swt) som giver og tager liv er den eneste der har retten og evnen til at fastlægge hvordan menneskets forhold i livet skal organiseres.

Derfor vil den nation der adopterer Islam igennem en forstandsmæssig overvejelse aldrig søge sine løsninger og behandlinger andre steder end i Islam, fordi det modstrider dens *'aqidah* at søge sine løsninger og behandlinger i FN, EU, IMF eller Verdensbanken.

Denne nation vil aldrig kunne adskille det at Allah er skaber fra det at han er lovgiver. Tværtimod vil det være klart at den der gør dette har valgt en anden *deen* end Islam. Og dette pointerer Allah (swt) i Koranverset:

“Har du ikke set dem, som foregiver, at de tror på det, som er åbenbaret dig, og det, som er åbenbaret før dig? De ønsker at tage sig taghut (uislamisk lov) til dommer, skønt det dog blev pålagt dem at forkaste den. Og Satan ønsker at vildlede dem i en stor vildfarelse” (OQM. Al-Nisa' 4: 60-1)

Den nation der kom frem til Islams sandhed igennem overvejelse vil længes efter at leve ifølge alle Allahs love og regler og derfor vil de ikke nøjes med at sige Islam er sand uden at kunne bevise det.

Men de vil kunne bevise det og de vil stræbe efter at kende alle de behandlinger og løsninger Allah har givet dem.

De vil stræbe efter at kende dem, for at iværksætte dem og implementere dem, så de kan bære deres *'aqidah* til resten af verden. Den verden der lider og skriger efter et sandt alternativ.

Derfor skal den islamiske nation studere Islams styresystem, socialsystem og økonomisystem fordi de ønsker og længes efter at Allahs løsninger og behandlinger er det der skal styre og organisere deres liv og ikke menneskets falske løsninger og behandlinger.

De længes efter at underkaste sig Allah og være en tjener af Den, som har skabt mennesket i stedet for at være en slave af en menneskeskabt lovgivning.

Men når Islam blot er arvet uden dyb overvejelse vil man ikke have noget problem med at tildele Islam en sekundær rolle, afskåret fra livets kampbane, gemt af vejen i moskeerne og reduceret til nogle få andagter og bryllups-ritualer.

Derfor forbød Allah muslimerne at efterligne i *'aqidah*, men kaldte i stedet til den dybe overvejelse og undersøgelse.

Mine kære brødre, mine bærede søstre vi har hvad ingen andre har. Vi har en mægtig *'aqidah*, en sand *'aqidah*, en fuldkommen og omfattende *'aqidah*.

Denne *'aqidah* er ikke kun vores redning, den er menneskeheds redning,

Oh muslimer, længes I ikke efter at levere jeres mægtige *'aqidah* til verden.

Kan I ikke høre og se hvordan verden lider og kun venter på at I endnu engang bevæger jer... bevæger jer så I atter engang kan sprede retfærdighed på jorden.

Vores *'aqidah* er det der giver os liv, den er det der forener os, giver os styrke og ære.

Uden den er vi intet. Med den er vi alt. Den er det eneste der gør os til den bedste nation frembragt for menneskeheden

“I er den bedste ummah (nation), som er udsendt til menneskeheden(s vel): I påbyder det rette og forbyder det onde, og bærer iman på Allah” (QOM. Aal-’Imran 3: 110)

I bærer *iman* på Allah, ikke på sekularismen, ikke på demokratiet, ikke på vestlige friheder, ikke på EU, ikke på FN, ikke på Verdensbanken, ikke på Sikkerhedsrådet.

Kun på Allah (swt), skaberen af mennesket, livet og universet. Så lad os stå sammen, forene os og rejse os på basis af det der giver os liv:

La ilaha illa Allah, Muhammad Rasul Allah.

Der er ingen, der er værd at tilbede foruden Allah, og Muhammad er Hans Sendebud.

Styreformen i Islam

v/ Emir Shamil

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Allahs Sendebud (saaws) sagde:

.« ... »

“Islams knuder vil blive løst en efter en. Den første af dem, der bliver opløst er styret og den sidste af dem er salah (bønnen)”.
(Ahmad).

Denne *hadith* (dvs. Profetens udtalelse) illustrerer at Islam ikke kan eksistere uden eksistensen af dens styreform, og den indikerer ligeledes at selv love relateret til individer, såsom bøn (salah) og moral, er afhængig af eksistensen af Islams styrform.

Historien bevidner også at det var præcist dette som hændte. Først blev Khilafah-staten nedlagt i 1924 e. Kr. og dernæst begyndte alle spor af Islam at forsvinde fra samfundet og muslimernes liv. Til sidst endte det med at der i en periode var en udbredt opfattelse blandt muslimer om at Islam kun består af individuelle andagter såsom *salah* og moral. Men takket være Allah har situationen forandret sig.

I dag bevidner vi at muslimerne efterhånden er nået til et stadie, hvor Islam opfattes som det eneste håb og som den eneste befrielse fra den smertefulde virkelighed muslimerne lever i.

Trods alt det positive ved denne udvikling så er dette niveau som muslimerne har opnået ikke nok.

Det er ikke nok at Islams tilbagevenden er vores eneste håb. Det er heller ikke nok at vi efterhånden forstår at Islam har et fuldkomment samfundssystem.

Fordi uden en ren, klar og dyb forståelse kan muslimerne stadig blive vildledt og tro på folk som kalder til loyalitet over for en eller flere pseudoislamiske stater.

Den eneste garanti for at sikre os mod dette, er at vi studerer Islam.

Desuden har Allah forpligtet os til at efterleve Islam i alle livets aspekter. Hvordan kan vi efterleve og arbejde for at etablere en styreform som vi ikke har tilstrækkelig kendskab til?

Disse kendsgerninger har gjort det nødvendigt for os at opklare styreformen i Islam, for dermed at skabe målestokke og bevidsthed, som den eneste garanti for muslimernes opnåelse af formålet. Allah (swt) siger:

“Udelukkende de troende skal være brødre”

(OQM. Al-Hujurat 49: 10)

Khilafah er den islamiske stat for alle muslimerne i verden. Khilafah-staten er en unik styreform og stat som ikke accepterer nationalisme eller nationale grænser, derfor er staten ikke kun for arabere eller tyrkere eller asiater.

Ligeledes er det ikke en stat med nationale grænser som Saudi Arabien eller Iran og en derpå baseret kærlighed til fædrelandet og patriotisme.

Tværtimod afviser Islam nationale grænser og fædrelandskærlighed og udgør derfor én fælles og generel ledelse for alle muslimer i verden uanset region, etnicitet og sprog.

Ligeledes er loyaliteten i Khilafah-staten ikke forbundet til den jord man lever på og hvori staten findes, men derimod til den islamiske verdensanskuelse og dennes samfundssystem og målestokke.

Derfor skal muslimerne uanset hvor de befinder sig have loyalitet til Khilafah-staten, selv hvis de måtte befinde sig i Danmark.

Khilafah er en unik styreform

Khilafah-systemet er et unikt system som adskiller sig fra alle andre styreformers på jorden. Der er markante forskelle mellem dette system og andre styreformers.

Som eksempel er der det demokratiske system. Det system, hvorom der prales med at det er Folkets styre, selv om at realiteten viser at det altid har været mindretallets, nemlig kapitalhavernes styre.

Før i tiden var der mange som troede på løgnen om demokrati og folkestyre. Men så kom Irak-krigen og gjorde det klart at folk blev bedraget. Denne krig var et soleklart eksempel og bevis på demokratiets falliterklæring og løsrivelsen af dens maske. Mange indså at demokratiet og påstanden om folkets styre er en løgn, fordi millioner af mennesker i tusinder af byer verden over protesterede stærkt imod krigen.

Men en håndfuld magthavere i USA og England trodsede folkets vilje og indledte krigen på et løgnagtigt grundlag og ikke nok med det, så blev folk arresteret, og mennesker blev fyret fra deres arbejde og smidt ud af universiteter pga. deres kritik og krigsmodstand.

Selv demokratiets påstand om at alle har retten til at blive valgt bliver i dag afkræftet.

Den nuværende rekordsættende valgkampagne i USA, der har kostet adskillige milliarder beviser klart at det er Kapitalhavernes favoritter der kan nå til magten.

Kapitalhaverne, såsom dem, der sidder på våbenindustrien eller olieindustrien, som støtter kandidaterne økonomisk i deres kampagner, og dermed sætter deres præg på den gældende kandidats prioriteringer, målsætninger og politik.

Dertil må man nævne det at folket altid bliver ført bag lyset i demokratier. Under valgkampagner får folk løfter uden nogen garanti for overholdelse af disse løfter. Det er efterhånden velkendt at store dele af befolkningen klager over dette i de vestlige samfund. Når disse valgløfter ikke bliver overholdt skyldes det at de reelle magthavere i demokratierne er kapitalhaverne og ikke befolkningerne, som ingen reel autoritet besidder. Irak-krigen var også med til at belyse dette.

Noget andet dybt kritisabelt ved demokratiet er, at magthaverne har privilegier, i form af immunitet. Ministre og præsidenter kan overtræde lovgivningen uden at blive forfulgt, mens almindelige borgere straks bliver straffet. Vestlige samfund rystes af og til af skandaler såsom den Chirac blev ramt af i Frankrig i hans tid som borgmester. Men grundet immunitet sker der intet med disse magthavere.

Islams styreform har forebygget alle disse sygdomme som eksisterer i demokratiet.

Islams styreform har forebygget kapitalens indflydelse i statens anliggender:

Islam har givet suveræniteten til den Alvidende og Almægtige Skaber, som ikke tager part. *Khalifah'en* er i stort og småt bundet til skaberens lovgivning. Derfor opstår der i Khilafah-staten ingen situationer, hvor en elite af kapitalhavere kaster landet i fare og stifter krige for at tjene egne interesser.

Islam har også fastlagt at *khalifah'en* skal afsættes hvis han bliver udsat for påvirkning og dominans af en bestemt gruppe af mennesker, om end det er kapitalhavere, familie eller andet, for så overtræder han den pagt, *bai'ah*, som han indgik med *ummah* og som er årsagen til hans myndighed. Derfor vil kapitalhaver ikke kunne få nogen indflydelse i Khilafah-staten.

Dertil har Islam også garderet sig mod problematikken om valgløfter og bedrag imod befolkningen, via bl.a. tre specifikke ordninger:

1. Islam har ikke garanteret en 4-årig periode for den udvalgte *khalifah*. Hans myndighed og tidsperiode er derimod bundet til overholdelsen af stryngen med Islam. Beviset herfor er Allahs Sendebuds tale:

.« »

“Hvis der udpeges en slave over jer fra Abessinien, så hør efter og adlyd ham, så længe han leder jer med Allahs Bog (dvs. Koranen)”. (Ahmad).

2. Islam har udformet et specifikt syn på styreposten. *Khalifah*'ens indtræden i Paradiset eller helvedet afgøres af, om han er retfærdig eller ej. I beretningen sagde Sendebudet (saaws):

.«

»

“Enhver tjener, som Allah lader varetage nogle undersåtter, og som ikke omfatter dem med (sit) råd, vil ikke lugte Paradisets duft”. (Al-Bukhari).

Islam har heller ikke gjort det specielt økonomisk attraktivt at være *khalifah*, modsat regeringsposterne i Vesten. *Khalifah*'en får et beskedent beløb for at dække sine behov på niveau med den almindelige levestandard, hvilket også er en forebyggelse. Derfor så vi Abu Bakr (ra) som kalif fortsætte sit erhverv som forretningsmand indtil *sahabah* (Profetens disciple) forhindrede ham og tildelte ham et beskedent beløb fra statskassen.

3. Islam har forpligtet muslimerne at stille regenterne til regnskab og om nødvendigt bekæmpe og afsætte dem hvis de afviger fra deres løfte om at styre med Islam. Beviset er beretningen om lydighed til regenter som ikke implementerer Islam, hvor *sahabah* spørger:

»

.«

“Allahs Sendebud (saaws) hidkaldte os, hvor vi gav ham lydighedsløfte om at høre efter og adlyde under vores medvilje og modvilje og i modgang og medgang, og selv når (vores rettigheder) bliver forsømt, og at vi ikke strides om magten med dem, der besidder den, medmindre I ser åbenlys kufr, som I har et (absolut) bevis på fra Allah”. (Muslem).

Dvs. hvis de holder deres løfte og styrer med Islam så fortjener de lydighed. Men hvis de bryder løftet og praktiserer *kufr*, så skal de bekæmpes af *ummah*.

Islam har også forebygget imod korruptionen der opstår i styret når man tildeler regenter immunitet, ved simpelthen at forbyde immunitet i staten. Dette er en naturlig følge af Islams grundfilosofi om, at alle er Allahs tjenere og at Allah er den eneste lovgiver, hvis lovgivning er gyldig over alle. Derfor er ingen hævet over loven, heller ikke *khalifah'en*.

Dette gjorde sig gældende for selveste Profeten (saaws). Derfor sagde han en dag til nogle muslimer som var samlet, den af jer som jeg har pisket uberettiget eller taget ejendom fra, må komme og gøre det samme.

I en anden *hadith* sagde Allahs Sendebud (saaws):

.« »

“... Og jeg håber sandelig at møde min Herre uden at nogen af jer vil opkræve en uret fra mig i forbindelse med blod eller ejendom.” (Al-Tirmizi).

Ud over disse eksempler er det alene nok for muslimerne at henvise til den kendsgerning at Islams styreform er åbenbaret af den Almægtige og Alvidende Skaber og ikke et produkt af menneskets begrænsede og mangelfulde forstand. Alene dette er nok til at indse at Islams styreform er demokratiet overlegent.

Trods alt dette, er der stadig nogle muslimer der stræber efter at finde fællesnævnerne mellem demokrati i Islam. Bl.a. gennem *shura*-konceptet.

Disse muslimer tager ikke hensyn til at demokratiet har kilde i menneskets forstand og Islams styreform i åbenbaring. At demokratiet er baseret på sekularismen, mens Islams styreform er baseret på en verdensanskuelse som forener det guddommelige budskab med stat og politik.

De tager heller ikke hensyn til at demokrati er en styreform mens *shura* blot er et element i Islams styreform.

De overser, ofte med vilje, det faktum at *shura* ikke må forekomme i Allahs påbud og forbud, samt at *shura* ikke er forpligtende for *khalifah'en*.

Og hvad angår Islams principielle holdning til flertallets beslutninger så har Allah tydeliggjort i følgende vers:

“Hvis du adlyder de fleste af dem, der er på jorden, så vil de vildlede dig bort fra Allahs vej. De følger blot formodninger, og de lyver blot”. (OQM. Al-An'am 6: 116)

Derfor er demokratiet modsigende til Islams styreform, og har intet med *shura* at gøre.

Khilafah-staten er heller ikke en teokratisk stat men en menneskelig stat. Det teokratiske guddommelige styre, hvori regenten eller kongen menes at være udvalgt af Gud modsiger Islam.

Khilafah-staten er derimod en menneskelig stat, fordi Islam har fastlagt at autoriteten tilhører *ummah*, og derfor vælges *khalifah'en* af muslimerne på basis af deres egen mening og tilfredshed. De mange tekster om valg og *bai'ah* til *khalifah'en*, er klare beviser herpå. Desuden har forskellige tekster redegjort for at *khalifah'en* kan begå fejl, eller undertrykke, og har samtidig fastlagt at muslimerne skal stille regenterne til regnskab. Derudover er det også indlysende i Islam at kun profeter får åbenbaring og ikke regenter. Derfor er det teokratiske system modsigende i forhold til Khilafah-systemet.

Kongedømmet, som det i Saudi Arabien er ligeledes i modstrid med Khilafah-systemet. Islam fordømmer kongedømmet og opfatter det som undertrykkende. Kongedømmet indbefatter tronarve-systemet som går ud på at styret og tronen går i arv. I Islam tildeles styret til den, som nationen er tilfreds med og ønsker at give *bai'ah* (dvs. lydighedsløftet).

I Kongedømmet har kongen privilegier og særlige rettigheder, som ingen andre besidder. Desuden er kongen hævet over loven. I Kongedømmet har kongen enten symbolsk eller reel magt som i Saudi Arabien og Jordan. Disse Konger er kilden til styret og regerer deres lande og befolkninger ifølge egne lyster og interesser.

Det islamiske system giver ikke *kehalifah'en* privilegier og særlige rettigheder. Tværtimod så er han kun en blandt nationens individer, og han styrer nationen på vegne af den, via den *bai'ah*, dvs. lydighedsløfte han har fået. Han får *bai'ah* for at styre med den islamiske lovgivning, som han i stort og småt er bundet til.

Den republikanske styreform, som den i Iran er heller ikke et alternativ til Khilafah. Fordi en republik er som en styreform baseret på demokratiet og folkets suverænitet. Folket har retten til at fastlægge grundloven og lovene eller ændre på dem og afskaffe dem, ligesom folket har retten til at vælge og afsætte regenterne som bliver udpeget for en bestemt periode.

I den islamiske styreform *kehalifah*, er det ikke folket som besidder suveræniteten, men derimod den islamiske lovgivning. Hverken nationen eller *kehalifah'en* har retten til at lovgive eller afskaffe den islamiske lovgivning. Allah er lovgiveren og *kehalifah'ens* eneste opgave er at adoptere en grundlov og lov fra de islamiske lovgivningskilder og iværksætte dem. Nationen kan ikke afsætte *kehalifah'en* selvom den kan udpege ham. Derimod tilhører retten til at afsætte *kehalifah'en* udelukkende den islamiske lovgivning. Ligeledes er Khilafah-posten i Islam ikke begrænset til en bestemt tidsperiode. *Khilafah'en* forbliver ved magten så længe han styrer med Islam og opfylder de islamiske krav til posten. Hvis han afviger fra at styre med Islam eller ikke opfylder kravene, så vil han blive afsat med det samme selvom han kun har været ved magten i en uge eller måned.

Den islamiske stat Khilafah er en helt unik styreform der er baseret på unikke principper og institutioner. Disse principper og institutioner som udgør Khilafah-statens skelet og ryggrad, er udledt fra de islamiske lovgivningskilder koranen og Profetens *Sunnah*. Specielt Profetens handlinger og udtalelser har tydeliggjort og illustreret Khilafah-statens almene opbygning og detaljer i statens institutioner og principper.

Principper som Khilafah-staten er baseret på

Det første blandt disse principper er spørgsmålet om suverænitet, dvs. retten til at lovgive og kilden til lovgivning. Denne ret har Islam tildelt Allah. Allahs ret til at lovgive er repræsenteret i den islamiske *shari'ah* som Han har åbenbaret for Profeten (saaws). Derfor tilkommer suveræniteten i Islam kun den islamiske *shari'ah*, hverken folket som det er tilfældet i demokratier, eller regenten som det er tilfældet i diktaturet og enevældet. I Islam må hverken *ummahs* eller individets vilje være kilden til styret. Menneskets vilje skal derimod underkaste sig Allahs påbud og forbud. Beviserne herfor er mange, herunder når Allah (swt) siger:

“Det tilkommer alene Allah at lovgive” (OQM. Yusuf 12: 40)

Og i et andet Koran-vers:

“Men nej, ved din Herre, de er ikke troende førend de gør dig til dommer i (alt), hvad de strides om, og så ikke finder nogen uvilje i deres sjæle mod det, du afgør, men underkaster sig fuldstændigt” (OQM. Al-Nisa' 4: 65)

Følgelig går muslimernes *bai'ah* til *khilafah'en* ud på at han styrer med Allahs Bog (dvs. Koranen) og Profetens Sunnah, og *ummah* adlyder ham kan så længe han gør dette.

Det andet princip i Khilafah-staten er at styret og autoriteten tilhører *ummah* i sand forstand. Dette skyldes at den islamiske lovgivning har fastlagt at det er *ummah* som udpeger sin *khilafah*.

Derfor er *ummah* kilden til og indehaveren af autoriteten. De forskellige islamiske tekster og specielt beretninger (*ahadith*) fra Profeten har først henvist *bai'ah* til *ummah*,

Beretningen i Muslims 'Sahih' (hadith-samling), som er berettet af 'Ubadah bin al-Samit sagde:

»

.«

“Vi gav Allahs Sendebud (saaws) et lydighedsløfte om at høre efter og adlyde i modgang og medgang og i velvilje og modvilje”. (Muslem).

Dermed er det den islamiske *ummah* som giver *bai'ah* og at denne *bai'ah* nødvendiggør *ummahs* lydighed over for regenten.

Det tredje princip i Khilafah-staten er, at det er en *fard* (pligt) over muslimerne at udpege én Khalifah. Denne forpligtelse er fastlagt gennem *ahadith* (fl. af hadith). Profeten (saaws) sagde:

»

.«

“Den, som fjerner sin hånd fra en lydighed (pålagt af Allah), vil på Opstandelsedagen møde Allah uden noget argument (til sin fordel). Og den, som dør uden lydighedsløfte om sin hals, vil dø en *jahiliyyah* (dvs. uislamisk)-død”. (Muslem).

Denne *hadith* forpligter alle muslimer til at have *bai'ah* om deres hals. Da eksistensen af en *khilafah* vil medføre at der findes en *bai'ah* om muslimernes hals, så betyder *hadith'en* at det er en pligt for muslimerne at etablere den *khilafah*, til hvem muslimerne giver *bai'ah*.

På den anden side må der kun eksistere og udpeges én *khilafah* over muslimerne. Profeten sagde i en *hadith*:

.«

»

“Hvis der bliver givet lydighedsløfte til to kaliffer, så drøb den sidste af dem”. (Muslim).

Denne *hadith* er en klar indikation på at muslimernes politiske størrelse ikke må splittes og at det er *haram* at der er to kaliffer.

Det fjerde princip er, at det kun er kaliffen, som har retten til adoptere og vedtage lovene. Dette fundament er der enstemmighed om blandt Profetens *sababah*.

Khilafah-statens institutioner

Khilafah-staten består af 8 institutioner, beviserne for disse institutioner er Profetens handlinger og praksis. Han grundlagde staten på disse fundamenter. Han påtog selv statsleder-posten og beordrede muslimerne til at udvælge en *khalifah*. Han udpegede Abu Bakr og 'Umar som hans medhjælpere. Profeten (saaws) sagde i en *hadith*:

.« »

“Mine to medhjælpere på jorden er Abu Bakr og 'Umar”. (Al-Tirmizi).

Profeten (saaws) udpegede guvernører for forskellige regioner. Han udpegede bl.a. 'Attab bin Usaid som guvernør over Makkah. og Bazan bin Sasan som guvernør over Yemen.

Profeten (saaws) udpegede også dommere til at dømme blandt mennesker. Han udpegede Ali bin Abu Talib som dommer i Yemen. Han udpegede også Mu'az bin Jabal som dommer over Yemen.

I Khilafah-staten er der 3 typer af dommere, disse er:

1. Den generelle dommer: Han løser stridigheder mellem folk vedr. transaktioner og straffe.
2. *Muhtasib*-dommeren (Ordensdommer), er dommeren som er bemyndiget til at dømme i sager, som vedrører overtrædelse af den offentlige ret.
3. *Mahdalim*-dommeren, er forfatningsdommeren som ser på sager relateret til overtrædelse af forfatningen eller uretfærdighed som forekommer fra staten. Denne dommer beskæftiger sig med sager relateret til stridigheder mellem borgerne og staten.

Dertil udpegede Profeten (saaws) diverse bogholdere for administrering af de statslige institutioner. Han udpegede bl.a. Mu'aiqib bin Abi Fatimah som bogholder vedr. krigsbytte og Huzaifah bin al-Yamman som bogholder for skatter på Hijaz-områdets afgrøder.

Hærens ledelse påtog Profeten (saaws) direkte. Han styrede selv hærens affærer og var øverste kommandant for hæren. Af og til udpegede han også kommandanter for udførelsen af specifikke opgaver.

Profeten (saaws) plejede at gennemføre *shura* (rådslagning) med muslimerne inden for legale spørgsmål. Han henvendte sig ofte til fremtrædende *sahabah* (Profetens disciple), såsom Hamza, Abu Bakr, og mange andre og de fungerede som et Shura-råd fordi Profeten (saaws) konstant henvendte sig til dem.

Islams mekanismer

I Islam er der mekanismer for beskyttelsen af *ummahs* rettigheder og forhindring af magtmisbrug eller mispraktisering af Islam. Blandt disse mekanismer er der de politiske partier, Ummah-rådet og forfatningsdomstolen som behandler sager som er relateret til *khali'fat'en*.

Islam har forpligtet eksistensen af politiske partier, som baserer sig på Islams tanker og love. Islam har også defineret deres arbejdsopgaver til at være at kalde til Islam og at stille regenterne til regnskab. Profeten (saaws) sagde:

.«

»

“Martyreernes mester er Hamza, samt en mand, der rejser sig op foran en tyrannisk leder, og som han påbyder (det rette) og forbyder (det onde), hvorfor han (dvs. regenten) dræber ham”.
(Al-Hakem).

Denne forpligtelse er så mægtig og vigtig at selv hvis det skulle føre til døden så har Islam gjort det til en pligt at stille regenterne til regnskab.

Ud over de politiske partier så har Islam tildelt Ummah-rådet opgaven om at stille regenterne til regnskab. Én af de centrale opgaver som dette

råd skal stå for er at iagttage regenternes politik og adfærd og at stille dem til regnskab.

Desuden har Islam givet forfatnings-domstolen myndighed til at se på sager relateret til stridigheder mellem staten og *ummah*. Hvis *khilafah*'en ikke opfylder nogle af de centrale krav for posten eller begynder at indføre uislamiske fremmede love så har Islam sågar givet forfatningsdomstolen myndigheden til at afsætte ham fra posten.

Oh Muslimer

Dette er vores styresystem som Allah den Alvidende og Almægtige har nedsendt til os og som er kommet via åbenbaring. Dette system er fra den fuldkomne og evige skaber, som alene fortjener tilbedelse og lydighed. Et system som kommer fra en Skaber som er hævet over menneskelige mangler, modsætninger, fejl og påvirkning fra miljø. Alene dette system kan sikre retfærdighed, stabilitet, sikkerhed og velfærd for alle borgere. Dette system har også været kilden til jeres stolthed, styrke og enhed historisk. Ligesom det udgør det eneste håb for vores nødråbende børn, kvinder og gamle i nutiden. Det eneste håb for afskaffelsen af fattigdommen, besættelsen, undertrykkelsen og ulykkeligheden i den islamiske verden og endda hele verden.

Hvad venter vi muslimere egentlig på, siden vi ikke tilslutter os arbejdet for *khilafah*? Venter vi på at andre muslimske lande også bliver besat. Venter vi på endnu flere krænkelser af helligdomme eller ære. Venter vi på nedlæggelsen af al-Aqsa Moskéen eller Ka'bah'en. Eller føler vi os sikre for Allahs straf på Dommедagen når han vil stille os til regnskab for ikke have arbejdet for etableringen af Khilafah-staten.

Er det for os ikke nok at høre Allahs tale:

“Er det da en lov fra jahiliyyah (præislamisk tid) de ønsker? Og hvem er bedre til (at fælde) lov end Allah for et folk, der har (imans) vished”. (OQM. Al-Ma'idah 5: 50)

Kære muslimer

Jeg opfordrer på det stærkeste alle i forsamlingen til at tilslutte sig arbejdet for Khilafah-staten. For deres egen skyld, for *ummahs* skyld og for menneskehedens skyld.

Socialsystemet i Islam

v/ Chadi Freigeh

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Al taknemmelighed tilkommer Allah, hvis gavmildhed gør at de højeste mål kan realiseres, og hvis generøsitet gør at de bedste stadier kan opnås. Og må Hans fred og velsignelser være over Hans Sendebud, hvis retledning skaber det mest noble samfund. Og jeg bevidner at ingen fortjener lydighed eller tilbedelse foruden Allah, samt at Han ingen partner har, og at ingen er lig Ham. I sin åbenbaringer siger Han (swt):

“Og blandt Hans tegn er (også), at Han har skabt jer hustruer af jeres egen art, at I må finde sjælefred hos dem, og Han har skabt kærlighed og barmhjertighed mellem jer” (OQM. Al-Rum 30: 21)

Kære brødre og bærede søstre

Det er tydeligt for enhver iagttagere, at menneskeheden i dag, er havnet i afgrunden af moralsk forfald og kaos i organiseringen af forholdet mellem manden og kvinden. Dette fremgår af den udbredte kommercielle udnyttelse af kvinden, den internationale kvindehandel, det stigende antal sexchikane-sager osv. af faktorer.

Selv den islamiske verden er ikke undtaget hvad dette kaos og forfald angår. Den islamiske verden er i dag splittet mellem to ekstreme lejre. En lejr, der præges af blind efterligning af Vestens samfundsmønstre og samfundssystemer, som medfører moralsk fordærv. Og en lejr som, af frygt for at blive påvirket af dette fordærv, reagerer reaktionært med en fastfrossen tænkning og indskrænkninger, særligt over for kvinden. Således har denne lejr forbudt kvinden i bl.a. at arbejde og uddanne sig og har forhindret hende i at deltage i samfundets politiske og

økonomiske liv. Dermed har disse frastødt mange muslimer, og drevet dem til at opsoge udveje i vestlige samfundsmodeller.

Derfor er det nødvendigt at skabe bevidsthed om Islams socialsystem og forståelse for dets behandlinger, da disse alene kan sikre en korrekt organisering af forholdet mellem mænd og kvinder. Formålet her er ikke at opklare de juridiske love i socialsystemet, men derimod filosofien bag, dvs. Islams syn på forholdet mellem manden og kvinden, som ligger til grund for behandlingerne i det islamiske socialsystem.

Før det første må jeg indlede med at sige at dette system, er åbenbart af den Almægtige og Retfærdige Skaber. Skaberen der kender sine skabninger bedst, og som ved, hvad der er godt og slet for dem. Skaberen som er den eneste, der er egnet til at lovgive og organisere menneskers forhold på en upartisk måde, der skaber tryghed og harmoni for individet og samfundet.

Dette er fordi at Han (swt) til forskel for alle skabninger ikke har nogen behov, tilbøjeligheder eller interesser, der skal tilgodeses. Dette gør Ham til den eneste der kan være objektiv i organiseringen af de menneskelige forhold. Han (swt) har hverken behov for manden eller kvinden, dermed kan Han lovgive upartisk. Og dermed vil ingen samfundsgrupper blive tilgodeset på bekostning af andre, hverken rige på bekostning af fattige, hvide på bekostning af sorte eller mænd på bekostning af kvinder. Ingen vil frarøves deres ret, og ingen samfundsgruppe vil påtvinge sin dominans over andre, for alle vil være underlagt Skaberens befalinger.

Og ligestilling, som i Vesten udgør fundamentet for forholdet mellem manden og kvinden, vil dermed ikke være et stridspunkt eller et krav. Fordi ligestillingskravet er et udtryk for berøvelse af en gruppes rettigheder, eller negligering og undertrykkelse af en gruppe til fordel for en anden. Det var netop det som fandt sted i Europa, gennem middelalderen, hvor kvinden blev frarøvet retten til at tage aktiv del i samfundet. Om end det var politiske, økonomiske eller sociale rettigheder, så blev disse nægtet kvinden. Derfor opstod kravet om ligestilling, og derfor var det et udtryk for en negligeret gruppe eller en bestemt samfundsgruppes dominans over andre. Men dette kan ikke lade sig gøre når lovgivningen overlades til skaberen af samtlige

samfundsgrupper. Dermed vil ligestillingskravet være unødigt og overflødigt.

Dette forekommer tydeligt når man giver sig til at undersøge de islamiske tekster, der konstituerer socialsystemet i Islam. I disse tekster bliver ligestilling hverken nævnt eller taget i betragtning. Og dertil kan man tilføje at ligestillingen aldrig var et krav i de islamiske samfund før end muslimerne gav sig til blindt at imitere Vesten.

Det skyldes Islams unikke organisering af forholdet mellem manden og kvinden. En organisering der tager udgangspunkt i mennesket og ikke kønnet. Med andre ord, Islam behandler mandens og kvindens problemer som værende menneskelige problemer, uanset køn.

Allah (swt) skabte kvinder og mænd, og Han fastlagde diverse forpligtelser og rettigheder for dem. Disse forpligtelser og rettigheder er fælles for manden og kvinden, når de er relateret til mennesket som værende et menneske, med dets fælles natur og intellekt. Eksempelvis kan man nævne forpligtelsen om at anerkende den islamiske verdensanskuelse. Manden såvel som kvinden er pålagt at efterkomme dette, eftersom de begge besidder den egenskab, der skal bruges for at kunne opfylde denne forpligtelse, nemlig forstanden, med hvilken mennesket kan være i stand til absolut at bekræfte Islams sandhed.

Og eftersom manden og kvinden har fået de samme instinkter og organiske behov, så er der ingen forskel mellem dem når det gælder regler vedr. opfyldelsen og tilfredsstillelsen af disse. Regler vedrørende føde, andagter, handel, fuldmagt, salg, ansættelse m.m. er således fælles for manden og kvinden.

Dette ses i de utallige vers og beretninger, der organiserer disse anliggender. De henvender sig og appellerer til mennesket generelt uden at skelne mellem manden og kvinden. Blandt disse er de mange vers der starter med udråbet:

”O mennesker” (OQM. Al-Baqarah 2: 21), eller

"O I som har iman" (OQM. Al-Baqarah 2: 104),

For derefter at levere et budskab både til manden og kvinden. Og ligeledes er der vers som appellerer til manden og kvinden samtidigt, ligesom verset hvor Allah (swt) siger:

“Og den, der handler retskaffent – det være sig mand eller kvinde – og er troende, vil Vi visselig belønne med et rent og godt liv. Og Vi vil visselig give sådanne belønning for det bedste af det, de plejede at øve” (OQM. Al-Nahl 16: 97)

Dermed er de regler der er relateret til mennesket i sin egenskab som menneske fælles for manden og kvinden. Men disse love kan ikke kaldes for ligestilling, de er blot love der er pålagt mennesket af sin Herre.

Men når rettighederne og forpligtelserne er relateret til kvinden eller manden som værende kvinde eller mand eller når de er relateret til deres specifikke roller i samfundet, så bliver disse rettigheder og forpligtelser forskellige for mænd og kvinder. Eksempelvis er det pålagt manden, at udføre *Jihad*, forsørge familien samt beskytte den, med livet som indsats om nødvendigt. Her er der taget hensyn til mandens fysiske og psykiske egenskaber, der gør det muligt for ham at udføre disse forpligtelser, og vise udholdenhed i forhold til dem.

Kvinden kan derimod frit vælge om hun vil arbejde eller ej, men hun er ikke pålagt forsørgelsen af familien. Kvinden er til gengæld pålagt opdragelsen af børn for at sikre samfundet sunde generationer. Her er der ligeledes taget hensyn til de fysiske og psykiske egenskaber, der gør hende egnet til at håndtere denne opgave. Men når kvinden er pålagt opdragelsen er det ikke ensbetydende med at hun er fængslet med hjemlige opgaver og ikke kan have nogen rolle i samfundet. Tværtimod

Islam gør hende ligesom manden ansvarlig for samfundet. Allah (swt) siger:

“Og de troende mænd og de troende kvinder er hinandens awliya’ (støttere): de påbyder det rette og forbyder det onde” (OQM. Al-Taubah 9: 71)

Førnævnte Koran-verset, som så mange andre tekster, pålægger kvinden et ansvar over for samfundet. Koran-verset nævner det rette og slette generelt, dvs. i enhver form, den individuelle såvel som den samfundsmæssige. Om end det er over for den menige muslim eller statsleder. Kvinden kan og skal stille regenten til regnskab, og det er ikke ukendt for dem, der er bekendt med den islamiske historie. Historien om kvinden, der irettesatte kaliffen ’Umar og fik ham til at ændre sin juridiske holdning vedrørende medgift, er et blandt flere eksempler.

Den muslimske kvinde har, lige siden Islams start i Makkah haft en central rolle i samfundet. Den første der blev overbevist om profetens budskab var en kvinde, nemlig Profetens kone Khadijah (ra). Den første martyr i Makkah og i Islam var ligeledes en kvinde, Sumayyah. Selv den bai’ah (lydighedsløfte) som Profeten (saaws) fik af muslimerne i Madinah, det løfte der udgjorde vendepunktet i Profetens kald, og banede vejen for etableringen af den islamiske stat, selv i dette løfte var kvinden indblandet, idet 2 af de muslimer der gav løftet var kvinder. Og efter etableringen af staten var kvinderne med til at uddanne sig og kultivere sig med Islam, og Profeten fastlagde en dag for selv at undervise kvinderne efter deres egen anmodning herom. Dertil må man nævne at kvinderne ofte var med i de forreste rækker i mange af de slag, der fandt sted i Profetens (saaws) tid, ligesom bl.a. Umm ’Umara (Nusaibah bint Ka’b) og Safiyyah bint Abdel-Mutallib.

Kvinden i Islam kan og bør spille en vital rolle i samfundet; politisk, økonomisk og socialt. Kvinden kan investere sin formue, drive forretninger og være politisk aktiv som medlem i islamiske partier eller i Ummah-rådet, der repræsenterer muslimerne i den islamiske stat. Hun

kan være en *da'wab*-aktivist eller dommer, ligesom al-Shifa', den kvindelige ordensdommer i 'Umars khilafah-periode.

Men når det er sagt, så må man tilføje at den muslimske kvindes fornemmeste opgave altid vil være at opdrage sunde og islamisk bevidste generationer. Som Profeten (saaws) sagde:

.« »

“Kvinden er en varetager i sit ægtemands hjem og hun står til ansvar for dem, hun varetager”. (Al-Bukhari).

Derfor er den muslimske kvindes primære opgave at være en mor, opdrager og en husmor. Hun skal forsyne sine børn med omsorg og kultivere dem med Islam, for at sikre samfundets fremtidige statsledere, *da'wab*-aktivister, jihad-fører, eller jurister og dommere.

Konklusionen er at Allah (swt) pålægger manden og kvinden de opgaver der harmonerer med deres egenskaber og natur, hvilket gør det muligt for dem, at udføre deres forpligtelser og dermed fuldkommengøre hinanden i livet og samfundet.

Pga. af dette kan ligestillingskonceptet gøres overflødig. Dét for ikke at nævne at ligestilling er en utopisk, uretfærdig og destruktiv idé. Utopisk pga. de ubestridelige forskelle mellem manden og kvinden. Uretfærdig idet man pålægger kvinden det samme som manden og omvendt, trods deres fysiske og psykiske forskelle. Og destruktiv fordi den er blevet til et kompleks, der dominerer tankegangen i organiseringen af forholdet mellem manden og kvinden. Et kompleks, der forvandler manden og kvinden til rivaler. På arbejdsmarkedet skal man altid tale om ligeløn og lige fordeling af stillinger. Og i ægteskabslivet opstår der en kamp om hvem der skal udføre hvilke opgaver. Dermed har dette begreb splittet samfundet på basis af køn. Og det har uden tvivl bidraget til de eksisterende ægteskabsproblemer, der fremgår af det store antal skilsmisser og anbragte børn uden for hjemmet samt familieopløsning.

Og trods denne helliggjorte ligestilling og alle de påstande om at de vestlige idealer vil garantere kvinden et værdigt liv og status i

samfundet, så er der statistikker som klart viser det modsatte heraf. Og lad mig gengive nogle punkter fra nogle af disse statistikker:

A) National institute of justice i USA:

1. Hvert år er der 5,9 mio. tilfælde i USA, hvor kvinder krænkes fysisk af deres intime partner og tallet er konstant stigende.
2. Hver dag bliver over 3 kvinder dræbt af deres mandlige partner.
3. 25 % af samtlige kvinder der søger hjælp i skadestuerne er ofre for vold i hjemmet.

B) Europarådet:

Hustruvold er den hyppigste dødsårsag for europæiske kvinder mellem 16 og 44 år.

C) Undersøgelse foretaget af et fakultet for medicinstudier i Holland:

84 % af sygeplejerskerne bliver udsat for sexchikane fra patienter eller deres pårørende, og heraf er der over 16 % der udsættes for fysiske overgreb.

D) Int. Org. Of migration:

Ca. 500,000 kvinder og børn sælges årligt til Europas sexmarked og pornoindustrien.

Årsagen herfor er til at finde i vestens syn på kvinden samt synet på forholdet mellem manden og kvinden. Det syn der udelukkende er seksuelt. Og synet på dette forhold afgør organiseringen af det. Når synet er seksuelt, vil det være naturligt at der i samfundet hersker fokus på seksualiteten. De instinktive provokerende realiteter, vil følgelig eksistere over alt i samfundet. Ligesom det er tilfældet i vesten, hvor nøgenhed eksisterer overalt. I film, blade, reklamer, aviser, på gaden, på skoler, biblioteker og arbejdspladser. Dermed bliver instinkterne konstant provokeret.

Dette kombineret med frihederne, der tillader menneskene at opsøge tilfredsstillelsen af deres instinkter, som det behager dem, uden begrænsninger eller kontrol, havde en fordærvende effekt på individet og samfundet. Ydergrænser skulle konstant overskrides. Sex blev forvandlet til en industri og seksualiteten overskyggede de øvrige områder i et parforhold. Voldtægter, sexchikane og utroskab var dermed en naturlig konsekvens. Børn og opdragelse blev sekundære, dermed endte man på samfundsplan med et problem hvad angår befolkningstilvæksten og aborter blev et hyppigt fænomen.

Islam derimod har et andet syn på forholdet mellem manden og kvinden samt dets formål. Allah (swt) gjorde menneskeartens bevarelse afhængig af dette forhold. Derfor bør synet på forholdet dreje sig om denne bevarelse. Det seksuelle vil dermed være en naturlig del, men ikke formålet. Følgelig vil samfundets fokus dreje sig omkring det reelle formål, nemlig bevarelsen af menneskearten, med det resultat at forholdet vil være præget af dyder og domineres af gudsfrygt til fordel for hele samfundet.

Pga. dette syn organiserer Islam forholdet mellem manden og kvinden, på en måde der tjener bevarelsen af menneskearten. Derfor fokuserer de islamiske tekster, på ægteskabslivet, børn og opdragelse. Bl.a. ligesom i Koran-verset, hvor Allah (swt) sagde:

“Og Allah har givet jer hustruer af jeres egne og ved jeres hustruer skænket jer børn og børnebørn” (OQM. Al-Nahl 16: 72)

Følgelig betragter Islam og muslimeren ikke kvinden som et seksuelt objekt men som en kone, en søster eller en mor, en uundværlig og respekteret del af samfundet. Et menneske der kan have en central rolle i samfundet som et intellektuelt væsen. Hun vil være en ære, der skal beskyttes og værdsættes.

Endvidere tilsigter Islam beskyttelsen af samfundet mod moralsk forfald. Det ses i de forebyggende regler som indgår i Islams socialsystem. Heraf kan jeg nævne:

A) Reglerne der begrænser de seksuelle forhold til at være inden for ægteskabslivet: Den kaotiske tilgang til tilfredsstillelsen af instinkterne, som vi bevidner i dag, vil dermed ophøre. Det seksuelle vil fortsat kunne realiseres, men på en måde der tjener bevarelsen af menneskearten, idet opdragelse, børn, ansvar, gensidig omsorg og stabilitet vil være essentielle dele i parforholdet. Endvidere vil dette garantere de trygge familierammer for kommende generationer. Et fast parforhold med veldefinerede pligter, rettigheder og ansvarsområder.

B) Derudover fastlægger Islam at man skal dække sig anstændigt og skjule sin aura. Når Seksualiteten skal begrænses til at være inden for ægteskabslivet bør man forebygge unødvendig provokation af instinkterne i det offentlige rum. Instinkterne skal alene provokeres der hvor de kan tilfredsstilles, nemlig i hjemmet og ikke i det offentlige. Dermed beskytter man individernes moral og sikrer et rent miljø i samfundet. Og dermed vil man gardere sig mod det seksuelle syn på kvinden og forholdet mellem manden og kvinden.

C) Endvidere forpligter Islam muslimerne til at fjerne blikket fra andres 'aura (intime kropsdele) og at kigge væk, når de bliver instinktivt provokeret. Dermed garderer de sig mod unødige provokation, og moralsk skred der kan føre en på afveje.

D) Derudover forbyder Islam enhver aktivitet som kan medføre moralsk fordærv. Heraf:

1. Det at vise sin skønhed over for fremmede. Dermed vil hverken manden eller kvinden kunne udnyttes som seksuelle objekter.
2. At være alene med en fremmed af det modsatte køn.
3. Og ligeledes forbydes sammenblanding mellem mænd og kvinder uden for slægtskabsbåndet.

E) Desuden skal overtrædelserne af socialsystemets regler straffes for at sikre bevarelsen af de værdier der er vitale for at opretholde socialsystemets noble formål.

Med disse og andre regler sikrer Islam de forholdsregler der beskytter samfundet mod moralsk forfald. Parforholdet vil dermed tjene bevarelsen af menneskearten. Rollerne fordeles mellem manden og

kvinden på en måde der harmonerer med deres natur, til glæde for individet, familien og samfundet. Dermed kan Islam skåne os for det rasende kaos og fordærv der eksisterer i dag.

Til sidst vil jeg pointere følgende over for de muslimer, der er forført af leflen om ligestilling og de vestlige friheder, og de, som har givet sig til blindt at imitere den vestlige livsstil: I udgør ofrene for den vestlige kulturelle invasion. Den invasion, som tilsigter at komme de islamiske systemer til livs.

Den invasion som tilsigter at pådutte os de vestlige værdier og systemer. De værdier under hvis skygge, kvinden er udsat for historiens værste former for udnyttelse. De værdier der tillader at kvinder udnyttes som objekter for at maksimere omsætning og fortjeneste. De værdier som foretrækker bikinien frem for det ærbare tørklæde.

Derfor må I komme til jeres bevidsthed, og indse hvilken manipulation I er blevet udsat for. I stedet for at referere tilbage til vestlige tanker eller systemer bør I som muslimer bære og arbejde for at implementere Islams systemer. For disse alene udgør den ultimative løsning for de elendigheder som kvinder og mænd lider under i dag. I har Islam, som er det eneste der kan formå at organisere de menneskelige forhold, så man kan realisere succes i livet og i det hinsides. Derfor skal I kultivere jer med de islamiske tanker og systemer samt arbejde for deres tilbagevenden til livet, staten og samfundet.

Al taknemmelighed til Allah, alverdens Herre.

Det økonomiske system i Islam

v/ Fadi Abdullatif

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Nutidens muslimer er stærkt påvirket af det kapitalistiske økonomiske system, dels fordi de mangler en klar forestilling om økonomisystemet i Islam, især under Islams fravær fra staten og samfundet i den islamiske verden, dels fordi regimerne i muslimernes lande implementerer det kapitalistiske system i de økonomiske forhold til fordel for de kapitalistiske kolonimagter.

Derfor fører de vestlige kolonistater og deres agenter i muslimernes lande en bestialsk krig imod de islamiske økonomiske idéer og love af frygt for Islams tilbagevenden til staten og samfundet.

En tilbagevenden, der vil gøre en ende på kapitalismens grådighed og udnyttelse, og vil forbyde disse kapitalistiske stater at plyndre ressourcer og rigdomme, stifte krig, fattigdom, samt økonomisk og politisk ustabilitet i store dele af verden.

I dag længes den islamiske *ummah* efter Islam og efter implementeringen af Islam i alle livets forhold.

En længsel, der mangler en dyb og krystalklar bevidsthed omkring de islamiske systemer, især styreformen og det økonomiske system.

En længsel, der er meget let at manipulere, når muslimerne i almindelighed ikke besidder de nødvendige målestokke for de islamiske samfundssystemer.

Derfor tog det muslimerne mange årtier at finde ud af, at deres lande styres efter *kufr*-systemer.

Og netop af denne grund formåede de vestlige kolonimagter at forvirre muslimerne og lade dem tro at det saudiske og iranske regimer -

eksempelvis - er islamiske stater, til trods for at disse implementerer det kapitalistiske system især i de økonomiske forhold.

I lyset heraf er det livsvigtigt for den islamiske *ummah* at studere og fordybe sig i de islamiske systemer i detaljeret form, dels for at kunne skelne mellem hvad der er islamisk og uislamisk af systemer og love, dels for at være immune over for misvisningsforsøg, som tilsigter at holde dem underlagt sekularismen og kapitalismen for evighed.

Men denne proces skal især til for at muslimerne virkeligt og reelt formår at genoptage deres islamiske levemåde.

Det økonomiske problem i Islam

Islam har defineret sin egen økonomiske filosofi, der hverken ligner Socialismen eller Kapitalismen.

Helt naturligt fordi de islamiske økonomiske idéer og behandlinger stammer fra Skaberens åbenbarede budskab, Koranen og Profetens *Sunnah*.

Modsat socialismen og kapitalismen, der er opfundet af mennesker, der er fyldt med mangler og modsætninger, har egne subjektive tendenser og interesser, og er partiske i deres respektive lovgivninger.

I Islams øjne består det økonomiske problem, som verden i dag lider under, ikke i forøgelsen eller forbedring af produktionen, som kapitalismen påstår.

Det økonomiske problem, som forårsager fattigdom, sult og nød m.m., skyldes den uretfærdige fordeling af ressourcerne blandt menneskene, og de uretfærdige love, der organiserer det økonomiske forhold i samfundet, især arbejdsretten, ejendomsretten, ejendomsbesiddelse og forretning.

Derfor skal løsningen af det økonomiske problem i samfundet søges i det retfærdige system, der udspringer fra den sande verdensanskuelse og livssyn.

Allah, den Alvidende, den Barmhjertige, skabte universet, mennesket og livet.

Han (swt) skabte instinktive og organiske behov i mennesket, der nødvendigvis skal opfyldes for at det derved overlever og lever et trygt liv.

For at meningen med skabelsen af menneskene og livet realiseres, skabte Allah (swt) de nødvendige og tilstrækkelige ressourcer og rigdomme, menneskeheden har brug for til at kunne overleve, opfylde deres behov og fornødenheder, og leve i velstand og sikkerhed. Allah (swt) siger i Koranen:

“Han er Den, der har skabt alt hvad der er på jorden for jer”
(OQM. Al-Baqarah 2: 29)

“Og Han har undervundet jer alt, som er i himlene og på jorden”
(OQM. Al-Jathiyah 45: 13)

Derfor er ressourcerne og rigdomme, i havet og på jorden, herunder råstoffer, skabt i tilstrækkelige mængder for menneskeheden skyld; de er nok til at kunne dække menneskeheden behov.

Men der er én forudsætning herfor.

Nemlig, det retfærdige menneskelige livssystem.

Et samfundssystem, der ikke er dikteret af kapitalismens klientpolitikere og jurister, og finansieret af Enron, Halliburton eller Mærsk, British Petroleum eller Shevron, og som håndhæves med magt af Verdensbanken, FN og Valutafonden.

Et retfærdigt økonomisk system, der er fri for racemæssig og klasse-mæssig diskrimination, hvor kun en elite nyder goderne og lever i velstand, mens majoriteten lever i nød.

Allah (swt) har nedsendt det retfærdige system, der skal vejlede mennesket, og organisere dets livsforhold, herunder det økonomiske, for derved at mennesket, både individet og fællesskabet, lever et lykkeligt og værdigt liv. Allah (swt) siger:

“Og når der kommer en retledning til jer fra Mig, skal de, der følger Min retledning, hverken fare vild eller blive elendig. Men dem, der vender sig fra Min åbenbaring, for dem skal der visselig være et ynkeligt liv” (OQM. Taha 20: 124)

Her er recepten. Simpel og klar.

Fri for fordomme og fordrejning.

Den økonomiske politik i Islam

Med sin økonomiske politik tilsigter Islam at garantere individernes reelle og totale opfyldelse af deres basale behov, og at gøre dem i stand til at opfylde deres sekundære behov.

Islam fokuserer ikke på at forbedre levestandarden i samfundet uden at sikre sig at hvert enkelt individ reelt er i stand til at opfylde sine behov og benytter sig af goderne.

For at indse dette, skal man blot kaste et blik over de kapitalistiske vestlige lande. Disse industrilande har verdens højeste produktion af varer og tjenester. Alligevel lider millioner af deres egne borgere under fattigdom.

Hvad nytter det at der i et givent samfund findes høj produktion, højtudviklede produktionsmidler, tilstrækkelige varer, goder og tjenester, når borgerne ikke har reel adgang eller råd til disse, og når fattigdom, nød og arbejdsløshed flourerer?

I kapitalismens paradys, USA, er der ifølge det føderale befolkningsstatistiske departement registreret 35,9 millioner indbyggere som fattige.

For tre uger siden offentliggjorde den amerikanske regering en årsrapport, der fastslår at over 1,3 millioner amerikanere blev kastet ud i fattigdom i 2003 til trods for et økonomisk opsving.

Rapporten fastslår yderligere at det går værst ud over børn og sorte.

Spørgsmålet er: Hvem får gavn af dette økonomiske opsving, når millioner af indbyggere bliver fattigere?
(Reuters/Ritzau, 26. august 2004).

I marts 2002 udgav en europæisk organisation en rapport om fattigdom i Europa.

Rapporten siger at i Europas rige lande, England og Italien, lever 13 procent af befolkningen i dyb fattigdom. Kvinderne er hårdest ramt.

I Storbritannien disponerer de rigeste 20 procent af befolkningen over 43 procent af indkomsten, mens de fattigste 20 procent kun råder over 6,6 procent af indkomsten. (Organisationen Caritas, Kristeligt Dagblad, den 9. marts 2002).

Derfor vil vi finde, at de økonomiske behandlinger i Islam ikke fokuserer på den samlede rigdom og goder i samfundet, uden at sikre sig at individerne reelt får opfyldt deres de basale behov, især mad, klæde, bolig og sundhedspleje.

Dette realiseres gennem følgende grundlæggende økonomiske principper i den islamiske lovgivning:

- 1) Ejendomsstyperne
- 2) Statens varetagelse af borgernes økonomiske interesser

Ejendomsstyperne i Islam

I Islam er ejendomsstyperne tre: Privatejendom, statsejendom og offentlig ejendom.

1. Privatejendom

Hvad angår privat ejendom, så fastlægger de islamiske love ingen begrænsninger for hvor meget en person må have af formue eller ejendom.

De islamiske love definerer derimod midlerne og måden, hvorigennem man må tjene og besidde ejendom på. Disse legale midler omfatter veldefinerede arbejdstyper, transaktioner og bestemte selskabstyper.

Desuden værnede Islam om privatejendommen gennem vejledning om frygt for Allah (swt), og gennem hårde straffe mod dem, der fører overgreb mod individernes ejendom.

Vi oplever alle i dag hvilke konsekvenser kapitalismens økonomiske frihed har forårsaget.

Vi ser hvordan kapitalstærke udnytter folks nød, eksempelvis gennem rentesystemet, så bankerne både på det lokale og det internationale plan tjener milliarder på folks lidelser og nød.

Vi oplever også hvordan de kapitalhavende udnytter kvinder og piger i bl.a. mode-, film-, musik- og reklamebranchen.

Derfor tillader Islam ikke de velstillede i samfundet og deres velbetalte politikere at tjene penge på en hvilken som helst måde, der skaber anarki og undergraver de moralske og menneskelige værdier i samfundet.

I Islam er det ikke blot legalt at stræbe efter besiddelse af ejendom og velstand, det er en pligt.

For muslimeren er det en *shari'ah*-mæssig pligt at arbejde, da Islam pålægger enhver arbejdsdygtig mand til at arbejde for at forsørge sig selv og sin familie. Allah (swt) siger:

“Og faderen påhviler deres underhold og ikklædning – på passende vis” (OQM. Al-Baqarah 2: 233)

Desuden opfordres muslimerne stærkt til at nyde goderne i denne verden, men ifølge det system, Allah (swt) har åbenbaret til menneskeheden, og med øjnene rettet mod *Jannah*, Paradiset, da dette liv blot udgør en passage til det hinsides. Allah (swt) siger:

“Og søg, ved hjælp af det, Allah har skænket dig, det kommende liv. Men glem heller ikke din andel af det jordiske liv. Og handl godt (mod andre), som Allah handlede godt mod dig. Og søg ikke at skabe ufred på jorden, da Allah ikke elsker dem, der stifter ufred” (OQM. Al-Qasas 28: 77)

2. Statsejendom

Hvad angår statsejendom, så består den bl.a. af statens egne bygninger og institutioner, ørkener, udyrkede marker, bjergområder og maskinfabrikker og våbenfabrikker.

2. Offentlig ejendom

Den tredje ejendomstype er den offentlige ejendom, som primært består af tre følgende kategorier:

1. Fællesskabets anlæg, som fællesskabet i dets dagligliv ikke kan undvære, såsom vand og brændstoffer. Allahs Sendebud (saaws) sagde:

.« : »

“Muslimerne er fælles om tre ting: Vand, græsgange og brændsel.” (Ahmad).

Til denne kategori hører alle maskiner, værker og anlæg, som bruges heri, såsom vandanlæg og elværker.

2. De arealer, hvis natur forhindrer individernes private besiddelse heraf, såsom hav, offentlige pladser, moskéer og offentlige veje.

Til denne kategori af offentlige ejendomme hører tog, elmaster og vandrør, som alle ikke må ejes af private virksomheder.

3. De ubegrænsede mineraler og råstoffer, som findes i rigelige mængder.

Eksempler på disse er salt, guld og sølv, jern, kobber og bly, uran og olie.

Disse er alle muslimernes ejendom, og må slet ikke ejes eller underlægges private selskabers monopol.

Det er Khilafah-staten, der har pligt til at forvalte disse rigdomme gennem produktion og distribution på muslimernes vegne.

Se jer omkring.

Hvem får gavn af de råstoffer, mineraler og naturressourcer som muslimernes lande er fyldt med?

Hvem er det, der tvinger millioner af muslimer til at flygte til Europa og USA, når deres lande er fyldt med naturressourcer og rigdomme og besidder verdens største reserver af olie og naturgas?

De amerikanske og europæiske selskaber og fabrikker plyndrer jeres rigdomme ved hjælp af *kufr*-regimerne i jeres lande.

Det er disse grådige selskaber, der stifter krige og forårsager ustabilitet i jeres lande for at bane vejen for deres plyndringer, åbne nye markeder for deres handel, og udnytte jeres befolkninger som billig arbejdskraft.

Det er disse selskaber, der får USA og dens allierede til at stifte krige i Afrika og Asien, herunder krigen mod Irak.

For præcist et år siden, den 19. september 2003, udstedte demokraten Bremer, USA's tidligere guvernør i Irak, lov nr. 39.

Loven fastsatte at 200 af Iraks statslige selskaber ville blive privatiseret.

Loven bestemmer, at udenlandske virksomheder får lov til at have 100 % ejendomsret i forhold til de irakiske banker, miner og fabrikker.

Desuden tillader loven de udenlandske virksomheder at flytte 100 % af deres profit ud af Irak.

(Guardian, 7. november 2003)

Det er denne kapitalisme og demokrati, som USA og jeres ledere samarbejder om at gennemtvinge i jeres lande.

Det er alene Khilafah-staten, der kan ændre på denne ydmygende tilstand.

Det er kun jeres Khilafah-stat, der kan værne om jeres rigdomme, ligesom den værner om jeres blod, der udgydes morgen og aften i Irak og i Kashmir, i Palæstina, Afghanistan og i Tjetjenien.

Derfor talte Allahs Sendebud sandt, da han (saaws) sagde:

.« »

“Imamen (kaliffen) er sandelig et skjold, man kæmper bag og beskytter sig ved”. (Muslem).

Hvor er jeres skjold, o muslimer?

Hvor mange lidelser og ulykker skal der til, før I indser og arbejder for etableringen af jeres skjold, Khilafah-staten?

I årtier har de saudiske og kuwaitiske ledere givet de amerikanske og europæiske selskaber lov til at plyndre muslimernes olieressourcer, trods de millioner af muslimer, der lever i nød, fattigdom og elendighed.

Khilafah-staten vil sandelig værne om jeres ejendom og rigdomme.

Den vil tildele de virkelige ejere disse ressourcer, nemlig den islamiske *ummah*.

Dette vil finde sted enten gennem gratis el og brændstoffer, herunder benzin og olie til alle borgere.

Eller ved at sælge disse til omkostningspriser, for derved at dække andre obligatoriske udgifter til eksempelvis sygehusvæsenet, militærindustri, lærestalter, eller i form af ydelser og tilskud og gratis boliger til de mindrebedemlede.

På baggrund heraf tager Islam skarpt afstand fra kapitalismens umenneskelige markedsøkonomi, der giver de kapitalhavende frihed til at eje, udnytte og tjene på offentlig ejendom.

Det er den kapitalistiske liberale markedsøkonomi, der gør staten fri for ansvar, så arbejderne, forbrugerne og borgerne bliver overladt til de grådige kapitalister.

Statens varetagelse af borgernes interesser

Kære brødre og søstre,
Staten i Islam har en livsvigtig rolle inden for økonomien.

Staten i Islam er ikke en forretningsvirksomhed eller skatteindsamler.

Den er der heller ikke for at varetage kapitalhavernes interesser på bekostning af borgernes rettigheder og behov.

Staten i Islam har pligt til at varetage borgernes anliggender, værne om deres økonomiske rettigheder, ejendom, rigdomme og fælles goder. Allahs Sendebud (saaws) sagde:

.« »

“Imamen (dvs. kaliffen) er en varetager og han står til ansvar for sine undersåtter”. (Al-Bukhari).

Ligeledes sagde Profeten (saaws):

.« »

“Den, der (dør og) efterlader ejendom, så skal hans familie have dem. Og den, der efterlader børn, så er de til mig”, dvs. statens ansvar. (Ahmad).

Ud fra *shari'ab*-teksterne i Koranen og Profetens *Sunnah* (saaws) kan Khilafah-statens primære økonomiske opgaver opsummeres i følgende:

1. Staten garanterer underhold for alle borgere fra statskassen, som har adskillige indtægter, herunder *zakab*-indtægterne. *Zakab* er lig med 2,5 pct. skat og pålægges en gang om året på individernes formue og årlige omsætning. Allah (swt) siger:

“Almisserne er kun til de fattige og nødlidende og til dem, der arbejder med (indsamlingen af) dem, og til dem, hvis hjerter skal knyttes til (Islam), og til (løskøbelse af) slaver og til de gældbundne og dem, (der kæmper) for Allahs sag og de vejfarende” (OQM. Al-Taubah 9: 60)

2. Den garanterer gratis sundhedspleje og uddannelse for alle borgere, rige og fattige, muslimer såvel ikke-muslimer.

3. Staten garanterer forsørgelse af arbejdsløse og de ubemidlede, som ingen forsørger har.

4. Den uddeler af sine midler og statsejede jord til arbejdsløse og de ubemidlede, så de selv besidder produktionsmidler.

Formålet hermed er at gøre dem økonomisk selvstændige, så de også bidrager til den økonomiske aktivitet i samfundet.

5. Staten har til pligt at opføre hospitaler, lærestalter, samt civile og militære fabrikker, laboratorier og forskningscentre.

6. Staten har pligt til at skaffe plejehjem for ældre og handicappede.

I det hele taget vil statens implementering af det islamiske økonomisystem i sig selv forbygge fattigdom og arbejdsløshed, og skabe økonomisk aktivitet og fremgang.

Fx forbyder Islam rentesystemet, *riba*, og afskaffer det totalt.

Alene denne regel vil få milliarder af penge, som ligger i bankerne, til at cirkulere på markedet gennem investeringer og forretninger, hvilket vil skabe hundrede tusinder af arbejdspladser.

Kombineret med reglen i Islam, der forbyder staten at kræve skatter, moms og afgifter, som staten i kapitalismen fratager folk uretmæssigt, vil det føre til en velstand, der forøger forbruget, som naturligt vil forøge produktionen og skabe jobs.

Desuden vil den – med Allahs hjælp - snart kommende Khilafah-stat hovedsagligt basere sin økonomi på sværindustri, og hverken på landbrug, handel eller let industri. Allah (swt) siger:

“Og forbered mod dem alt, hvad I formår af styrke og af beredne grænsevagter, hvormed I kan afskrække Allahs fjende og jeres fjende” (OQM. Al-Anfal 8: 60)

Derfor er det livsvigtigt for den islamiske *ummah* og for Khilafah-staten at gennemføre en industriel og teknologisk revolution baseret på sværindustri.

Dette skal tjene flere ideologiske og strategiske formål, heriblandt:

1. At muslimerne selv kan producere deres vitale varer, især i tilfælde af sanktioner fra Islamfjendtlige industrilande.
2. At muslimerne bliver totalt uafhængige, både industrielt og teknologisk, af de kapitalistiske industrilande, især hvad angår maskinindustri, militærudstyr og reservedele. Allah (swt) sagde:

“Og Allah tillader aldrig at *kuffar* får dominans over dem, der har iman” (OQM. Al-Nisa’ 4: 141)

3. At muslimerne formår at befri deres besatte lande og forsvare sig mod overgreb fra stater, der ikke forstår det diplomatiske sprog, men forstår magtsproget. Allah (swt) sagde:

“Og dem, der begår overgreb mod jer, over for dem skal I gengælde deres overgreb på samme måde” (OQM. Al-Baqarah 2: 194)

Derfor er den ydmygende holdning, muslimernes ledere viser over for USA og EU og FN, hvad angår atomvåbenprojekter, totalt uacceptabel i Islam.

Denne holdning bekræfter endnu en gang at de ikke tjener muslimernes interesser, men i stedet kolonistaternes interesser.

Regimerne i jeres lande arbejder ihærdigt på at eliminere jeres potentiale, så dette århundrede ikke bliver Islams og muslimernes århundrede, men et amerikansk århundrede.

I sin nationale sikkerhedsstrategi, som Bush sendte til Kongressen i september 2002 siger han følgende:

»Præsidenten har ikke til hensigt at tillade en fremmed magt at indhente det enorme forspring, som USA har fået efter Sovjetunionens sammenbrud for mere end 10 år siden«.

USA, med eller uden Bush, vil have at den islamiske *ummah* permanent er underkuet, så den og dens allierede frit kan udgyde muslimernes blod uden modstand eller tab.

Så de kan plyndre muslimernes rigdomme uden hindringer eller konsekvenser.

Og invadere og besætte muslimernes lande uden at muslimerne har noget våben eller beskytter.

I så hvordan Libyens Qaddafi åbnede landet for amerikanske efterretningsfolk, så de kunne transportere atomprojektets udstyr og dokumenter i tonsvis til USA.

I har måske også hørt Irans øverste leder, Khamenei påstå at det er forbudt ifølge Islam at udvikle atomvåben!

Er militærteknologi, atomvåben, biologiske og kemiske våben alene en ret for verdens største forbryder, USA, som ikke skåner børn og kvinder i Irak med sine destruktive "kloge" bomber?

Er atomvåben kun en ret for den jødiske besættelsesmagt, hvis forbrydelser gang på gang legitimeres og beskyttes af den såkaldte internationale lov og det internationale samfund?

Hvis der er en nation, der har en legitim ret til atomare, biologiske og kemiske våben, så er det den islamiske *ummah*.

Dette er ikke kun fordi muslimerne i dag har stærkt brug for et afskrækkelsesvåben for at stoppe blodbadet i deres lande, og for at kunne forsvare sig.

Det er også fordi muslimerne og den islamiske stat ikke vil anvende disse destruktive våben mod uskyldige som USA, Rusland, England og den jødiske besættelsesmagt gjorde og stadig gør.

Guld- og Sølvgrundlaget

Til sidst, men ikke mindst, kendetegnes det islamiske økonomisystem ved sin stabile monetære politik.

Ifølge Islam skal møntfoden være baseret på guld og sølv.

Dette vil sige, at den islamiske stat skal have fuld dækning af landets valuta med guld og sølv.

I praksis betyder det at økonomien i Khilafah-staten vil være solid og nyde en monetær stabilitet.

Og på den anden side vil beskæftigelsen i det islamiske samfund være beskyttet mod drastiske fald i landets valuta.

Borgerne i det islamiske samfund vil ikke risikere at blive berøvet deres livsopsparinger og formuer, som det er tilfældet i dag. Hver gang der opstår en økonomisk krise, så falder købekraften af deres valuta.

For at tydeliggøre idéen kan man nævne et simpelt eksempel.

I januar i år skrev det danske erhvervsblad Ugebrevet A4 at dollarens fald har kostet tusindvis af danske arbejdspladser.

Alene sidste år kostede det 28.000 jobs.

Ifølge eksperternes beregninger vil dollarens fortsatte fald koste 36.000 jobs i år, og 10.000 yderligere næste år. (Ritzau, den 18. januar 2004)

Kan I forestille jer, hvilke økonomiske, sociale og familiemæssige virkninger disse kriser forårsager.

Disse er blot nogle af de smertefulde konsekvenser af at alliere sig med og underlægge sig USA's økonomi og hegemoni.

Guld- og sølvgrundlaget er i virkeligheden det eneste, der er i stand til at udrydde alle de monetære problemer og det hårde inflationsfænomen, som hersker over verden,

Alene med guld- og sølvgrundlaget er det muligt at destruere USA's og den amerikanske dollars dominans over den internationale mønt, den internationale handel og den internationale økonomi.

Kære brødre og søstre:

Her er Islam i al sin mægtighed og sandhed.

Den kræver en ren forståelse, og en præcis og fuldstændig implementering i staten og samfundet.

En opgave, der kræver sine oprigtige mænd, og sine oprigtige kvinder.

Kære brødre og søstre,

Det er os, der har brug for Islam.

Vi har brug for Islams retfærdighed, for derved at få succes i denne verden og i det hinsides.

Menneskeheden lider pga. vores forsømmelse.

Menneskeheden tørster efter Islam, efter den sande livsanskuelse og livssystem, der garanterer sikkerhed, stabilitet og lykke, ikke kun til muslimer, men sandelig også for ikke-muslimske borger.

Sekularismen, demokratiet og Kapitalismen har vist deres falskhed, ugyldighed og uduelighed.

Disse idéer og systemer har eksisteret i mere end fire århundreder, men har ikke formået at sikre egne befolkninger lykke eller retfærdighed.

I mere end et århundrede har disse idéer og systemer hersket over store dele af verden, i de sidste femten år har de hersket over hele verden.

I kan selv se den herskende uorden, ufred, undertrykkelse og store lidelser den forårsager for hele menneskeheden.

Hundrede tusinder af vestlige borgere demonstrerer hvert år i kapitalismens hovedstæder.

De demonstrerer imod kapitalismens grådighed og uretfærdighed.

Men de mangler det alternative system.

Hvem har alternativet? Hvem har løsningen?

Det er jer, der burde fremlægge alternativet, Islam, og ikke lade jer blive vestliggjort og amerikaniseret.

Det er den islamiske *ummah*, der har pligt til at implementere Islam, etablere den islamiske stat og den islamiske levemåde, så andre lidende og søgende nationer kan sanse og erfare Islams retfærdighed og sandhed, både økonomisk, socialt og politisk. Allah (swt) siger:

“I er den bedste ummah, som er udsendt til menneskeheden(s vel): I påbyder det rette (ma'ruf) og forbyder det onde (munkar), og bærer iman på Allah” (QOM. Aal-'Imran 3: 110)

Kære brødre og søstre;

Der er to Koranske kendsgerninger, vi aldrig må glemme.

Den første er, at Allah, den Almægtige, vil gøre denne deen, Islam, suveræn, om vi er med eller ej, idet Han (swt) sagde:

“Det er Ham, der har sendt Sit Sendebud med retledningen og sandhedens deen (Islam) for at den bliver suveræn over alle andre religioner og systemer, selv hvis afgudsdyrkerne måtte hade det” (OQM. Al-Taubah 9: 33)

Den anden kendsgerning er, at ifald vi svigter Islam, vores *ummah* og vores pligter, så er det os, der vil lide i denne verden og i det hinsides, og Allah vil erstatte os med oprigtige folk, der vil etablere Islam og som vil fortjene Paradiset. Allah (swt) siger:

**“Og hvis I vender jer bort, vil Han erstatte jer med et andet folk,
og så vil de ikke være ligesom jer” (OQM. Muhammad 47: 38)**

Tak for jeres opmærksomhed, og al taknemmelighed til Allah, alverdens Herre.

Derfor valgte vi Islam!

Korte indlæg af nye muslimer

v/ **Musa Kronholdt**

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Mit navn er Musa Kronholdt. Jeg er 25 år og konverterede til Islam i sommeren '99. I mine teenageår levede jeg som de fleste andre unge danske fyre – et liv, hvor sunde familieforhold, anstændig moral, uddannelse og stabilitet ikke var de mest fremtrædende aspekter i mit verdenssyn. Til trods for at min familie gjorde sig umage med at give mig en god opdragelse, så var jeg som alle andre en del af det vestlige samfund og blev derigennem også påvirket af en bestemt individualistiske og materiel tankegang.

Jeg gik 10 år i privatskole og fortsatte derefter på gymnasiet, og i dette lange dannelsesforløb stiftede jeg desværre ikke bekendtskab med Islam. Jeg havde derfor aldrig i min vildeste fantasi forestillet mig, at jeg en dag selv skulle gå hen og selv blive muslim. Jeg havde heller aldrig forestillet mig, at skulle stå som femogtyvårig og være lykkelig gift med en muslimsk kvinde og dele en dejlig datter med hende.

Nej, jeg troede snarere som de fleste andre, at lykken var at finde i den vestlige kulturs syn på friheder og individets ret til at tilfredsstille sine behov på enhver tænkelig måde. Jeg vidste ikke bedre, idet jeg aldrig fik tilbudt et alternativ, der kunne sikre, at jeg kunne opfylde eller dække mine menneskelige behov på naturlig vis.

Grundet min naivitet forsøgte jeg, mere og mere ihærdigt at finde ”den såkaldte lykke” på diverse diskoteker. Mit selvværd blev derfor afhængigt af, hvad det enorme kødmarked havde at tilbyde, og selv om at jeg gjorde hvad jeg kunne ved at følge opskriften på menneskets lykke defineret af den vestlige kultur, så var tilfredsheden ufattelig begrænset. Eller sagt på en anden måde: Fulgte man opskriften til punkt og prikke, så blev resultatet lagt fra det, som opskriften reklamerede

for.

På et tidspunkt i mit liv begyndte jeg så alligevel at få enkelte muslimske venner. Muslimer, som ikke praktiserede Islam, men til trods for det, så blev min nysgerrighed alligevel vakt, grundet de enkelte rester af islamiske værdier, som de stadigvæk besad.

Dette fik mig langt om længe til at spørge angående Islam, for hvorfor var de anderledes end mine danske venner? Jeg husker tydeligt den første gang jeg spurgte en muslim, om hvad Islam var for noget. Desværre var svaret så mangelfuldt, at jeg tænkte: Hvordan kan han være stolt af at kalde sig selv muslim, når han ikke engang ved hvad Islam er?

I starten af sommeren 1999, opsøgte jeg en muslim med pakistansk baggrund. Jeg opsøgte ham, fordi han havde genovervejet Islam. Idet han havde forladt sit integrerede frie liv til fordel for Islams veldefinerede levemåde, så måtte han nødvendigvis også kunne fortælle mig, hvad Islam var for en størrelse.

Han forklarede mig grundlæggende hvad Islam er, men det der motiverede mig var ikke hans smukke retorik, men snarere hans meget provokerende påstande. Han sagde blandt andet, at Islam kunne bevise intellektuelt, at Islam havde et svar til alle menneskelige problemstillinger og han påstod at til trods for Islams 1400 levetid, så kunne den stadigvæk gøre sig gældende den dag i dag uden at undertrykke mennesket det mindste. Jeg tolkede det, som noget af det mest arrogante jeg nogensinde havde lagt øre til.

Det han gjorde var at vække nogle meget grundlæggende spørgsmål hos mig - spørgsmål, som jeg gennem årene havde fortrængt. I virkeligheden havde jeg allermest lyst til stikke halen mellem benene og forsætte mit liv, som jeg hele tiden havde gjort det, uden at skulle tage stilling til, om Islam var sand eller ej, men jeg blev ved med at mødes med ham, for et eller andet sted var der jo en mulighed for at han havde ret.

Jeg forsøgte da også med ihærdighed at finde fejl, modsætninger og mangler ved Islam, så jeg kunne overbevise ham om, at det var ham der levede i en drømmeverden - og ikke mig, men forgæves, takket være

Allah.

Efter en måneds seriøs overvejelse, så valgte jeg at tage imod Islam. Jeg blev muslim fordi, at jeg overvejede koranens oprindelse - ligesom Koran-verset, hvor Allah (swt) siger:

“Afala yatadabbaruna al-Qur’an, wa lau kana min indi ghairi Allah la wejadu fihi ikhtilafan kathiran”

“Overvejer de da ikke Koranen? Og hvis den havde været fra nogen anden end Allah, så havde de visselig fundet megen modsigelse i den” (OQM. Al-Nisa’ 4: 82)

Jeg blev også muslim fordi, at Allah havde åbnet mit hjerte og i særdeleshed fordi, at jeg havde mødt muslimer, som havde taget deres Islam alvorligt og dermed kunne fremlægge dens sandhed. Derfor beder jeg den Almægtige Allah (swt) om at skænke fremtiden endnu flere af disse oprigtige muslimer Insha’ Allah (med Allahs billigelse).

Tak for jeres opmærksomhed og al taknemmelighed til Allah, alverdens Herre.

v/ **Khaticah Voelker**

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Jeg har skiftet navn til Khadija.
Jeg stammer fra Slesvig i Nordtyskland.

Jeg blev muslim for 3 år siden som 15-årig. Mit møde med Islam begyndte, da jeg i Tyskland kom i kontakt med Hizb ut-Tahrir i Danmark. De hævdede, at de kunne bevise Guds eksistens, som jeg tidligere havde spekuleret over.

Jeg rejste til Danmark for at se dette bevis. De beviste Guds eksistens ud fra alt, hvad jeg kunne se i mine omgivelser.

De beviste også, at denne Gud har sendt sendebud, såsom Noah, Abraham, Moses, Jesus og Muhammed. At denne Gud har sendt et livssystem til Mohammed, der udover love for individet, såsom beklædning og føde, også indeholder et samfundssystem, såsom økonomi- og styresystem. Mennesket er beordret til at realisere dette samfundssystem i verden. Det vil give velstand og lykke i det jordiske liv, og det evige paradys i det næste liv.

Uden hensyn til konsekvenser eller omgangskreds sagde jeg:
“**La illaha illa Allah, Muhammad Rasulu Allah**”, hvilket betyder:

“Der findes ingen gud undtagen Allah og Muhammed er hans Sendebud”.

Jeg tog beslutningen fordi min skaber kommer før alt.

Med denne sætning har jeg frasagt mig enhver menneskeopfunden lov, og bekender mig kun til Guds lov.
Dette var en rystelse for min omgangskreds. Jeg opgav kontakten til en del af dem, men takket være Allah, efter at min familie indså min beslutsomhed, så accepterede de mit valg.

Jeg takker Allah for min retledning, og beder Ham om at befri menneskeheden fra *kufr*, ligesom Han befriede mig.

v/ **Abdul Kareem Gueye**

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Mit navn er Abdul Kareem, jeg er 26 år gammel. Jeg er født og opvokset i Danmark. Min far er muslim og stammer fra Senegal, og min mor er traditionel kristen og stammer fra Danmark.

Mine forældre blev skilt da jeg var 5 år gammel, hvorefter min far flyttede til Østrig, og selv om han fortsatte med at opretholde kontakten til mig, så var det min mor, som stod for min opdragelse, så jeg har fået en almindelig traditionel dansk opdragelse.

Mit første rigtige møde med Islam var da jeg var 9 år gammel, jeg kan huske at min mor og jeg tog til Østrig for at besøge min far, og en dag da jeg sad alene med min far på en restaurant, bad jeg ham om at bestille nogle røde pølser, fordi jeg var sulten. Så sagde han: "Det må du ikke få". Nysgerrig som jeg var, spurgte jeg: "Hvorfor"? Han svarede: "Fordi en muslim hverken må ryge eller spise svinekød, og hvis ikke jeg var muslim, så var jeg ikke hans søn".

Jeg kan huske at det virkede lidt skræmmende, så jeg spiste aldrig mere svinekød foran ham, for jeg ville gerne være hans søn.

Da jeg blev lidt ældre, i en alder af ca. 14 år, tog jeg alene ned for at besøge ham, og denne gang fik jeg dog en lidt mere uddybende forklaring af, hvad Islam var; sikkert fordi jeg var blevet lidt mere moden.

Ud over det er jeg opvokset her på Nørrebro blandt muslimer, og jeg havde næsten udelukkende muslimske venner. En af mine bedste venner var af palæstinensisk afstamning, og hans familie plejede at tage sig godt af mig!

Jeg kan især huske at deres mor plejede at tage sig af mig som var jeg hendes egen søn.

Jeg opdagede et familiemønster, som jeg ikke havde set magen til før, og en form for omsorg som jeg selv havde savnet.

Jeg kan huske at iblandt nogle af de ting som gjorde det allerstørste indtryk på mig, var den bekymring og omsorg hun havde over for sine børn. Hun spurgte til dem flere gange om dagen, og når klokken blev mange, bad hun dem komme hjem, hvorimod jeg selv var vant til at selvom jeg næsten var ude til den lyse morgen, så oplevede jeg ikke den samme bekymring derhjemme.

Ud over det, hver gang jeg kom hjem hos dem, sørgede hun for at min mave blev fyldt, og hun ville ikke have at jeg skulle gå, før jeg var helt mæt. Hun udviste bekymring og omsorg for mig, som var jeg en af hendes egne. Alt dette gjorde hun ikke fordi hun forlangte noget til gengæld, men udelukkende for at opnå Allah (swt) tilfredshed.

I en alder af 17 år mødte jeg nogle brødre fra den lokale moské, som også fortalte mig en del om Islam, men påvirkningen var udelukkende følelsesmæssig! Så selvom jeg gik i moskeen og bad, tog jeg samtidig i byen fredag og lørdag aften. For det var det som alle mine andre muslimske venner plejede at gøre på det tidspunkt.

Først da jeg i en alder af 19 år mødte vores brødre her fra Hizb ut-Tahrir, fik jeg opklaret Islam på en simpel og intellektuel måde. Jeg fik en forståelse af, at Islam var en fuldkommen levemåde, hvorefter jeg begyndte at overveje alle mine handlinger. Jeg skiftede alle mine gamle målestokke ud med nye islamiske målestokke, og jeg har forholdt mig til Islam lige siden.

v/ Iman Rasmussen

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Mit navn er Iman, jeg er 25 år gammel og konverteret til Islam for lidt mere end to år siden, takket være Allah.

I løbet af disse to år er jeg ofte blevet spurgt, hvorfor jeg valgte Islam som verdensanskuelse og levemåde. Jeg er blevet spurgt, hvorfor jeg forlod, hvad jeg før bar på, og hvad jeg før levede i overensstemmelse med.

Først kunne jeg tænke mig at spørge, hvorfor jeg skulle have holdt fast i det, jeg før bar på! Skulle der være én god grund til det?!

Hvad jeg før bar på gav mig ualmindelig overfladiske svar på mine fundamentale spørgsmål, svar man nødvendigvis må tage afstand fra, hvis man lader forstanden spille den mindste rolle. Jeg var overladt til relativismens kaos, hvor alt kan være sandt, og dermed er intet sandt.

Hvad jeg før levede i overensstemmelse med organiserede på ingen måde mit liv. Mine problemer måtte jeg selv løse efter bedste evne eller mangel på samme, og mine behov skreg på fungerende løsninger.

Siden jeg var barn kunne jeg se at der var noget fuldstændig galt. Jeg sansede, hvordan katastrofer på internationalt såvel som på individuelt plan kaldte på en redning.

Jeg søgte og søgte svar på, hvorfor verden var i sådan en uorden, ligesom jeg ønskede svar på de eksistentielle spørgsmål, og jeg søgte indtil jeg troede at jeg havde været i alle hjørner. Jeg havde søgt i religion, jeg havde søgt i politiske alternativer til kapitalismen (altså dermed sagt socialismen). Jeg havde brændt efter at få svar, men havde i en alder af 20 år endnu ingen fundet.

Her begyndte livet så for alvor at trykke. Jeg drog konklusionen, at jeg bare langsomt ville gå i hundene, for det var det eneste mine friheder reelt kunne tilbyde mig.

Jeg ville ikke være med til noget som helst, og kunne i virkeligheden ikke se pointen med at leve, men var samtidig rædselsslagen for at dø. I denne sørgelig tilstand stødt jeg på Islam.

For første gang var der nogen som talte forstandigt til mig. Jeg begyndte at studere Islam, for at sikre mig, at det rent faktisk var sandheden jeg var stødt på.

Min konvertering til Islam har været en provokation for mange. Det at jeg tog imod Islam, kunne ikke passes ind i de fordomsfulde kasser. Det kunne ikke bortforklares med, at jeg var født ind i et bestemt sæt traditioner og normer, der undertrykte mig, og som jeg ikke kunne magte at bryde ud af. Ej heller kunne det forklares med, at jeg havde fundet mig en mand, jeg ville giftes med, og dermed var tvunget til at blive muslim og gå med tørklæde, for ingen af delene var tilfældet.

Min familie tog skarpt afstand til mig, uden så meget som at tage en konfrontation og åbent diskutere, om jeg så havde taget fejl, da jeg valgte Islam. De fleste af mine familiemedlemmer har jeg ikke set siden jeg lavede min *Shahadah* (trobekendelse). Men takket være Allah, jeg ville aldrig bytte Islam for noget, hvad end jeg måtte få tilbudt.

Kun de allernærmeste familiemedlemmer har jeg forbindelse med i dag, de har ikke kunne komme udenom Islams barmhjertighed, og må trods det, at de ikke selv har taget imod Islam, erkende at de nyder glæde af, at jeg har.

Mine omgivelser vendte tingene helt på hovedet. De påstod at jeg trådte ind i en kultur, der undertrykker kvinder... Hvilken løgn! Jeg trådte UD af en kultur, der på den mest beskidte måde nedværdiger og ydmyger kvinden, og tilbyder hende en hverdag, hvor hun hverken er mand eller kvinde, og hvor hun står overfor daglige krav, der kan få selv den stærkeste til at knække.

Jeg takker Allah (swt) for at skænke mennesket en værdig og ærefuld tilværelse og jeg beder Allah (swt) om at skænke os sejr og gøre Islam suveræn således, at menneskeheden kan bringes fra mørket ind i lyset.

v/ **Abdul-Hameed Lund**

I Allahs navn, Den Barmhjertige, Den Nådige

Mit navn er Abdel Hameed. Jeg er 27 år, og har en dejlig familie med 3 børn, og jeg konverterede for 5 år siden.

Min første rigtige kontakt med muslimer og Islam skete mens jeg var en ung teenager, hvor jeg levede som så mange andre unge danskere med fuld fart på, sammen med vennerne, deriblandt anden generations indvandrere.

Men efter en del år begyndte jeg at finde denne vestlige livsførelse uegnet og specielt det moderne familie liv katastrofalt. I skyggen af det og som årene gik, spekulerede jeg længe over om det overhovedet ville gavne mig, at få familie og børn selv om instinkterne pressede på. Det modstred jo på en måde min grundopfattelse af livet, nemlig at man skal nyde og ikke besværliggøre tingene. At have børn og familie lignede for mig et fængsel med en masse forpligtigelser, i modsætning til at leve livet i fulde drag, som alt i alt skulle give lykke.

Denne problemstilling var faktisk en af mine åbninger til Islam, dog meget overfladisk som reglen nu var det, men alfa omega var, at jeg havde set et stort problem, også i forhold til min eventuelt kommende familie, specielt børnene, faktisk i sidste ende tænkte jeg; er det overhovedet det værd? Jeg var udmærket klar over hvad de unge laver i dag, de fester, har forførende tøj, eksperimenterer med spiritus, hash, stoffer og hvad har vi ikke! Jeg undrede mig over hvordan jeg skulle løse dette problem, da jeg ikke havde interesse i at mine rene uskyldige børn skulle udnyttes og samtidig være weekend narkomaner eller alkoholikere.

Mine livsopfattelser var simpelthen ved at ændre sig og dermed var min interesse for et alternativ til den moderne vestlige levemåde pludselig skærpet.

I en alder af 22 havde jeg stort set prøvet alt og levet op til alt hvad der var at leve op til. Jeg havde bl.a. opnået karriere, hvor jeg sad som konsulent i en mellemstor virksomhed med eget kontor og tilhørende sekretær samt bil og telefon, og en masse imponerende anbefalinger i

ryggen, men det hverken rakte eller gjorde mig lykkelig.

En dag fik jeg så chancen for at møde flere muslimer. eller som jeg dengang så dem udlændinge, da jeg blev inviteret med til et bryllup. Her blev jeg introduceret for nogle praktiserende muslimer og så for første gang rettroende muslimer samlet på et sted, hvilket for mig var et meget smukt og befriende syn. Jeg blev betaget af alt den godhed og hjælpsomlighed samt den broderlige uegoistiske opførsel der fandt sted under brylluppet. Sådan en hyggelig og behagelig atmosfære var noget jeg sjældent bevidnede, og hvor det samtidig slog mig at verden sagtens kan fungere uden spiritus og konstant flirten kvinder og mænd imellem. Senere på aftenen blev jeg så fortalt om Islams livsanskuelse, og fik her viden om Islam på en måde som jeg ikke troede, var muligt, nemlig et soleklart forstandigt bevis, Koranens mirakel. Dette var i skærende kontrast til alt andet jeg tidligere havde hørt som blot var antagelser uden skyggen af et bevis.

På dette tidspunkt gik det op for mig, at hvad muslimer og udlændinge går og laver er ét, og Islam er noget andet, og endvidere at der var en reel meningen med livet, fastsat af den der havde skabt det, og at det jeg manglede hele mit liv var Islam.

Ydermere erkendte jeg at en del muslimer generelt enten ikke var i stand til at opklare Islam eller blot afholdt sig, hvilket er en kæmpe skam, da masser af danskere er søgende men intet finder. Jeg var netop en af de søgende og havde samtidig kendt en del muslimer i mine tidligere år, men ikke én havde fortalt mig om Islam på en oplysende måde.

Jeg besluttede mig for at undersøge Islams regler, og lovede mig selv, at såfremt billedet forblev positivt ville jeg konvertere. Efter en del research var jeg ikke et sekund i tvivl om, at Islam med dens love og regler ikke kun var fra Skaberen og dermed sand, men i lige så høj grad var et ekstremt smukt og perfekt livssystem i forhold til det vestlige.

Nu, set tilbage på perioden efter jeg konverterede, må jeg tilstå, at det ikke har været spor svært at give afkald på de forbudte ting og handlinger man foretog tidligere, da de alle var gennemprøvet og fundet intetsigende, dybest set. Selv det tynde familieband jeg havde tilbage, inden jeg konverterede, knækkede, da min far forsøgte at tvinge mig til at forlade Islam. Alhamdu-li-Allah, takket være Allah for at jeg har

holdt fast i Islam, hvilket skal tilskrives to hovedfaktorer, for det første; at Islam har bevist sig selv rationelt at være fra Skaberen, og derved er den eneste rigtige vej at følge rent forstandigt. For det andet; at selve levemåden er perfekt designet til menneskets natur.

Afslutningsvis vil jeg bede Allah, den Almægtige, om at styrke os til at fuldføre den mægtige forpligtigelse, som er at bære denne smukke *deen* med håbet om at blive blandt de succesrige.

v/ **Cemila Neesgaard**

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Mit navn er Jamila. Jeg er 18 år, og jeg kommer fra en normal dansk familie. Jeg konverterede til Islam, da jeg var 15 år, takket være Allah.

Da jeg konverterede til Islam, kunne min familie og venner ikke forstå, hvordan det kunne være at jeg vendte 180 grader. De kunne ikke forstå, hvorfor den pige som altid havde gået op i mode og venner, i en alder af 15 år ville være muslim og tildække sig med den islamiske påklædning. De kunne ikke forstå, at jeg blev muslim af oprigtighed og ikke på grund af en muslimsk kæreste. Folk blev ved med at spørge, om jeg skulle giftes, om det var derfor, jeg blev muslim. Men nej det var det ikke!

De kunne ikke forstå, hvorfor jeg ikke længere ville leve det vestlige teenagerliv.

De sagde: "Kan du ikke bare være muslim uden at bære den islamiske påklædning og være en vestlig muslim ligesom alle de andre?"

Jeg syntes det var skamfuldt, at selv muslimske piger er faldet for den vestlige modeindustri. Ligeledes sagde de, at jeg skulle nyde min ungdom, for den ville jeg ikke få tilbage. Jeg fik at vide af både min familie og venner, at jeg lignede en gammel landsbykone fra Tyrkiet.

Jeg som altid var populær i skolen, var det ikke længere, fordi jeg blev muslim og begyndte at gå med den islamiske påklædning. Selv min egen mor ville i begyndelsen ikke følges med mig på gaden. Senere blev jeg smidt ud hjemmefra, efter et ultimatum der lød på at smide den islamiske påklædning eller at flytte. Selvfølgelig valgte jeg ikke at smide den islamiske påklædning, fordi at Allah Den Almægtige Skaber har påkrævet kvinden at bære denne påklædning.

Jeg var selv ligesom dem engang, indtil den dag jeg fik Islam præsenteret. Derefter fik jeg et anderledes syn på kvinden. Det syn, som behandler mig som værende et menneske og ikke en vare. Det syn, der dikterer, at kvinden er en ære, der skal beskyttes, og ikke skal gå halvnoget for at blive accepteret i samfundet.

Det at man ikke skal stå og ligne en barbedukke for at sælge et produkt.

Jeg husker, at når der kom en ny pige i klassen, så ville folk ikke have nogen relation til hende, hvis hun ikke var smuk og ikke levede op til de vestlige idealer. I Islam bliver du accepteret, uanset hvordan du ser ud udadtil.

Jeg var den pige, som fik gode karakter, og altid fik ros for at være selvstændig i min tænkning. Men da jeg blev muslim, fik jeg lige pludselig at vide, at jeg var et offer for hjernevask. Dette trods jeg hidtil blev omtalt som en selvstændig pige. Mine veninder ville ikke have noget forhold til mig længere, fordi at deres forventninger om at jeg skulle gå til fester, i byen og snakke med fyre ikke blev opfyldt.

Hvorfor skulle jeg leve et liv, hvor det hele kun handler om materiel nydelse? Et liv, hvor unge piger i 12 års alderen begår hor, og hvor du nærmest er unormal, hvis du ikke har haft fysisk kontakt med det modsatte køn. Et liv, hvor du bliver kaldt for indelukket, hvis du ikke deltager i de sociale arrangementer, og så bliver du straks sendt til skolepsykologen. Jeg kan ikke finde en god grund til at leve sådan et elendigt liv, som minder mig om dyrenes verden.

Det som fik mig væk fra denne overfladiske, elendige måde at leve på som værende ikke-muslim, var at jeg fandt svaret på mit allerstørste kompleks. Komplekset vedrørende hvem, der har skabt mig? Hvad formålet med livet er? Og hvad, der sker efter døden?

Jeg fik svar, som intet forstandigt menneske kan benægte. Ikke et svar der var sandt indtil man fandt noget nyt. Nej, Islam gav svar der bundede i virkeligheden.

Islam er det, der giver mig lykke og en livsvarig glæde, fordi Islam organiserer mennesket så smukt uden at undertrykke eller frigive.

Jeg blev ikke lykkelig af ikke at have et formål med livet, hvor jeg bare gjorde som det passede mig, og var ligeglad med, om der skulle være nogle konsekvenser.

Takket være Allah, at Hizb ut-Tahrir har kvinder, der udfører kaldet til Islam, *da'wah*. Herigennem fik jeg min viden om Islam.

Hermed vil jeg gerne opfordre jer til at undersøge Islam objektivt og ikke på den subjektive medieorienterede måde. Må Allah (swt) retlede menneskeheden fra den overfladiske og umenneskelige måde at leve på.

v/ Abdul Haqq Berg

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Allah (swt) siger i Koranen:

“Det er Ham, som sender klare tegn ned over Sin tjener, for at Han kan bringe jer ud af al mørke (og bringe jer ind) i lyset”
(OQM. Al-Hadid 57: 9)

Assalamu alaikum mine kære brødre og søstre.

Og til mine medmennesker som endnu ikke har set Islams barmhjertelige lys - hjerteligt velkommen.

Mit navn er Abdul Haqq. Jeg vil nu give jer et indblik i hvilke tanker og følelser jeg havde før, under og efter min konvertering.

Man kan møde Islam på mange måder. De fleste der er blevet intellektuelt overbevist om Islams sandhed, har enten været søgende eller nysgerrige efter at få svar, på livets mest fundamentale spørgsmål, nemlig “hvad i alverden laver man i dette mægtige univers, og hvad er meningen med ens eksistens?”

Med en opvækst fuld af kropslig og materialistisk nydelse, og med en samfundsmæssig opdragelse præget af eskapisme, friheder og flokdyrsmantalitet, var det kun et spørgsmål om tid før depressionen ramte mig.

En forårsdag kulminerede det hele, jeg vidste ikke hvad jeg skulle stille op med mig selv. Jeg var dybt ulykkelig - tårerne trillede ned af mine kinder, og tankerne fløj rundt fra den ene yderlighed til den anden. Jeg var flere gange ude at kaste op på toilettet, hvor jeg til sidst satte mig med hovedet over kummen i fuldstændig udmattelse.

Min egen læge fortalte, at jeg bestemt ikke var den eneste der led af depressioner, og at “lykkepiller” ville få mig på ret kurs igen. Hun udskrev prompte en henvisning til en psykiater, som jeg skulle kontakte for at få hjælp.

På sidelinen stod familien, vennerne og kollegaerne fuldstændig magtesløse, de kunne ikke forstå hvorfor jeg var så ulykkelig, og hvorfor jeg tænkte så dybt over livet. Jeg havde jo i deres øjne alle de rigtige forudsætninger for en lys fremtid.

Lykkepillerne, der kostede penge og som lægen sagde skulle hjælpe gav mig ikke andet end tynd mave.

Psykiateren, der sagde at mine problemer lå gemt i min barndom, og at jeg skulle tilgive de mennesker der havde gjort mig ondt, var heller ikke noget der gav meget mening.

Krisehjælpen, der lignede et stort spørgsmålstegn, efter jeg havde spurgt om hvad meningen var med hele eksistensen, resulterede i at min tillid til samfundskulturen blev mere og mere svækket.

Jeg blev bestemt ikke lykkeligere af disse behandlinger dette samfund kunne tilbyde mig. Jeg kunne ikke acceptere de svar jeg fik, jeg kunne ikke få det til at passe til den virkelighed jeg nu engang var omgivet af. Ligeså snart jeg vendte blikket ind mod mig selv, og tænkte dybt over min egen eksistens og hvorfor jeg var til, kunne jeg ikke finde noget svar, hvilket drev mig til vanvid...

Nogle vil sikkert påstå at jeg valgte Islam fordi jeg ville ud af min depression hvilket bestemt ikke var tilfældet. Godt nok tænkte jeg hvad er der at miste, og dog var der alligevel alt at vinde hvis nu Islam var sand. Men én ting var helt sikkert, tænkte jeg, hvis jeg skulle konvertere, skulle beviserne være entydige og absolutte.

Da hele fundamentet for Islams sandhed ligger i Koranens mirakel, var det altafgørende at jeg på en intellektuel og altomfattende måde, undersøgte Islams egne kilder for dér igennem selv at måle og veje beviserne for dens oprindelse. Med en dyb og ikke mindst oprigtig tilgang til studeringen, blev dørene en efter en lukket med soleklar bevisførelse. Det var naturligvis en smule skræmmende, da jeg via det kulturmønster jeg var præget af, var blevet skolet med at sandheden var relativ, og at der bestemt ikke var én endegyldig sandhed.

Da den sidste dør blev lukket, stod miraklet som det har gjort i 1400 år,

klart og skinnede som solen på himlen. Jeg havde ikke den mindste tvivl. Alle de beviser og tanker jeg var blevet præsenteret for igennem 4 måneder gjorde, at min konvertering ikke kunne gå hurtigt nok.

Jeg ringede en aften til den person som havde kaldt mig til Islam, og fortalte ham at jeg ønskede at blive muslim. Da han kom forbi en halv time senere, spurgte han om jeg nu var sikker i min beslutning. Jeg svarede prompte, at jeg aldrig i mit liv havde været så sikker på noget.

Med en ubeskrivelig lettelse over at have fundet meningen med livet, bekendte jeg samme aften over for den Almægtige Skaber Islams sandhed.

I dag knap 2 år efter min konvertering, lever jeg sammen med min kone i et stabilt og fredsfult ægteskab. Vi er begge muslimer der lever og ånder for denne livsvigtige sag. For hver dag der går, bliver jeg bekræftet i den beslutning jeg har taget. Jeg er ikke det mindste i tvivl om at Islam er sand, og at den islamiske ideologi er det eneste der vil kunne føre jer ud af mørket og ind i lyset.

v/ **Ayah Krolack**

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Mit navn det er Ayah.

Hvad er Islam?

Hvorfor skal man efterleve bestemte regler?

Man må da være undertrykt, hvis man er muslim og dette specielt som kvinde.

Hvad fik disse muslimer til at gå med den islamiske påklædning, når man levede i et vestligt samfund, hvor man var vant til at klæde sig, som man ville?

Hvad fik dem til at holde fast ved deres overbevisning?

Hvad fik disse muslimer til at efterleve de islamiske love og regler?

Og hvad var meningen med livet, hvad var der før alt, hvad skulle ske efter døden? Var der ingen mening?

Disse var nogle af de spørgsmål og overvejelser, jeg gjorde mig, før jeg konverterede. Og da jeg efter undersøgelse kom frem til, at Islam var sand, konverterede jeg. Dette var noget, som mange ikke forstod. De vidste ikke, hvad Islam er, foruden det de kendte til fra medierne og avisernes forsider og propaganda.

Men, takket være Allah for at jeg med stolthed kan kalde mig muslim i dag.

Takket være Allah for at jeg har valgt at efterleve Islam.

Den Islam som besvarer meningen med livet.

Den Islam som ikke alene er i stand til at løse individers problemer, men som også er i stand til at løse menneskehedens problemer.

Den Islam som jeg havde hørt så meget negativt om i medierne.

Den Islam som man fik at vide, skulle være utrolig kvindeundertrykkende.

Den Islam som bare var en religion på lige fod med alverdens religioner.

Den Islam som ingen beviser havde for sin sandhed.

Alle disse påstande og løgne fik mig ikke til at tage afstand fra Islam, derimod fik de mig til at undersøge Islam og dens livsanskuelse.

Det var her jeg opdagede mediernes svaghed. Og ja man er svag, hvis man vil fremme sin sag ved at lyve og manipulere sin befolkning!

Og det var ligeledes her jeg fandt ud, at Islam kommer for at behandle menneskers problemer - drenge såvel som piger, mænd såvel som kvinder, unge såvel som gamle.

Det var her jeg fandt ud af, at den islamiske påklædning var en erklæring. En erklæring på at efterleve Allahs, Den Almægtiges entydige ordre.

Det var her jeg valgte at efterleve, hvad Allah Den Ophøjede har fastlagt.

Allah (swt), som har skabt mennesket, og som kender mennesket bedre end mennesket kender sig selv. Dette i stedet for at efterleve, hvad det begrænsede menneske har fastlagt.

Det var her jeg fandt ud af, at kvinden er en ære, en kone, en mor og ikke en salgsvare, ikke et værktøj eller et produkt som virksomheder og kapitalhavere kan tjene penge på.

Det var her jeg fandt ud af, at Islam ikke er lig noget andet, men derimod er unik i forhold til alt andet.

Og det var her jeg fandt ud af, at der er beviser for Islams sandhed. Beviser ligeså tydelige og klare som jeg står foran jer i dag. Beviser ligeså klare som det vand vi drikker.

Skaberen af mennesket, livet og universet siger meningsmæssigt i den bærede Koran (al-Waqia):

“Ser I ikke vand, som I drikker? Er det jer, der sender det ned fra regnskyen, eller er det Os, som sender det ned?” (OQM. Al-Waqi’ah 56: 68-9)

Og Beviser ligeså klare som selveste solen, selveste månen og de stjerner vi sanser hver dag.

Inden jeg afslutter, vil jeg citere verset oversat fra Koranen i Surat aal-’Imran, hvori Den Almægtige, Ubegrænsede Allah (swt) siger:

“Sandelig, i himlenes og jordens skabelse, og i nattens og dagens vekslen, er der visselig tegn for de forstandige” (OQM. Aal-’Imran 3: 190)

Tak for jeres opmærksomhed.

v/ Shaheed Eskildsen

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Jeg hedder Shaheed og snart 30.
Jeg kommer fra en ganske almindelig kristen familie.

Jeg takker Allah (swt) for denne prægtige levemåde, Islam, og at Han lod mig og utallige af andre åbne sine øjne for denne *deen* (Islam).

Jeg takker Allah (swt) for at give mig muligheden for i dag at dele nogle af de tanker der gjorde at jeg valgte Islam.

For ca. 6 år siden valgte jeg Islam og hvorfor? Trods den intensive skrækkampagne mod Islam og dens værdier, så er der nogle, som mig, der vælger Islam. Medierne stempler Islam og muslimer som umoderne, regressive, fundamentalister, ekstremister, rabiater, og korankrigere. Hvorfor er der så nogle, som mig, der vælger denne livsstil.

Med det samfund der eksisterer i dag, hvor fristelser og goder har nået uanet højder så har jeg valgt Islam, hvorfor???

Jeg er ikke den eneste der stiller de spørgsmål, utallige af politikere, forskere og samfundsinteresserede stiller også spørgsmålstejn ved hvorfor unge vælger Islam.

Det startede da jeg var 15 år og på ferie, jeg kiggede op på stjernehimlen og spurgte mig selv hvor alt det mon kom fra. Jeg fik intet svar.

Op igennem min ungdom blev jeg tiltrukket af den ungdomskultur der var dominerende i dag, i håb om at finde min identitet og formålet med livet.

Jeg levede et udsvævende liv som mange unge anser som værende normalt, nemlig at prioritere sig selv. Det resulterede i et diskoteks liv, alkohol, moderæs ude af proportioner, og penge.

Mit liv omhandlede intet andet end mig, mig og atter mig, til sådan en grad at jeg ikke skænkede en eneste tanke om at min mor lå der hjemme

om natten og bekymrede sig.

Den livsstil medførte store personlige problemer og bekymringer, fordi jeg hele tiden skulle følge med i kapløbet om at være smart, tjekket, se godt ud og blive bekræftet af omgivelserne.

Det kan være i den her sammenhæng at nogle vil tænke at det er mig der er svag. Men faktumet er at unges problemer i dag har nået en rekordhøj liste af anoreksitilfælde, depressioner, selvmord og misbrug.

Den livsstil fik mig til at være åben over for alternativer.

Det liv med friheder og jagten på den maksimale nydelse havde ikke skabt andet end en rå, egoistisk person, der med rundsav på albuerne var villig til at nedlægge og ødelægge enhver form for menneskelig og moralsk værdi.

Den livsstil gjorde mig træt af livet i en alder af 22. Allahu Akbar!! (Allah er den Almægtigste).

Mange vil måske være nysgerrige i den sammenhæng og spørge:

Har det ingen konsekvenser haft for dig at vælge Islam?

At benægte det vil være en løgn, men lad mig stille spørgeren et spørgsmål:

Hvad ville konsekvensen være hvis jeg ikke valgte Islam???

Som jeg sagde tidligere så medførte den livsstil en meget egoistisk person, der ikke bekymrede sig eller tænkte på at hjælpe andre.

Konsekvensen var, at jeg ikke bekymrede mig et eneste sekund om mennesker i denne verden. Jeg var fuldstændig ligeglad med fattigdom og ødelæggelse.

Jeg var ligeglad og interesserede mig ikke for det nuværende og herskende system der udsætter hele menneskeheden for undertrykkelse og korrupsion.

Jeg har i dag adopteret Islam som min verdensanskuelse, takket være Allah.

Jeg har taget det valg at ofre resten af min levetid for at fjerne de undertrykkende systemer, der medførte en lidelse for mig og for resten af verden, og for derefter at erstatte dem med sandhedens systemer, nemlig Islam.

Og lad mig i den sammenhæng gentage Allahs mægtige ord:

“Qul jaa al-Haqq, wa zahaqa al-Batil, inna al-Batil kana zahuqa”

“Og sig: Sandheden er kommet, og falskheden er forsvundet, thi falskheden vil (altid) forsvinde” (OQM. Al-Isra’ 17: 81)

v/ **Habeeb Rosen**

I Allahs navn, Den Nådige, Den Barmhjertige

Kære brødre og søstre;

Mit navn er Habib: Og i den tid jeg har til rådighed, vil jeg kort prøve at skitsere min konvertering til Islam, insha' Allah.

At konvertere til Islam fra en anden religion eller fra ateisme, er ikke noget man gør fra den ene dag til den anden.

Jeg konverterede personligt til Islam for 4 år siden, og da jeg er 73 år, tog det altså, lidt populært sagt, 69 år for mit vedkommende at finde den rette vej og konvertere.

Når man har konverteret til Islam, bliver man ofte stillet spørgsmålet: "Hvorfor har du konverteret til Islam?"

Dette spørgsmål findes nok i ligeså mange varianter, som der findes svar?

Men som en fællesnævner for svarene kan det vel siges, at man vendt tilbage til sin oprindelse, idet, det i henhold til menneskets instinktive behov jo er således, at vi er kommet til verden med bl.a. et trosbehov. Og da vi på fødselstidspunktet ikke har været udsat for de påvirkninger af falsk karakter, som vi senere i livet udsættes for, er mennesket i første omgang født som muslim og uforanderligt følgende Guds love.

De individuelle grunde til at man konverterer, er selvfølgelig vidt forskellige fra individ til individ. Men et fællestræk er dog til stede, nemlig det, at alle der konverterer til Islam, er absolut overbevist om princippet om at adlyde Gud, og at underkaste sig universets skaber, som jo er det princip Islam står for.

Måske er I nysgerrige efter at vide, hvorfor jeg er konverteret til Islam? Og i den begrænsede tid jeg har til rådighed vil jeg så godt som muligt og ganske kort prøve at tilgodese nysgerrigheden, insha' Allah.

Som jeg indledte med at sige, så var jeg 69 år gammel da jeg konverterede, og det faktum at have nået en så relativ høj alder,

Alhamdu-li-Allah, beforder helt naturligt, udover en masse tanker, også en vis livserfaring og en masse oplevelser af forskellig art. Når jeg endvidere har været til søs fra mit 15. til 38. leveår, har det heller ikke i de pågældende år skortet på oplevelser af en sådan karakter at kun en højere magt har ladet mig opnå min nuværende alder, Alhamdu-li-Allah.

En eftertænksom sjæl vil nu måske undre sig over, at der er gået 31 år fra at jeg ophørte med at sejle til jeg konverterede.

Men igen! Så konverterer man ikke sådan fra den ene dag til den anden, og tiden fra jeg ophørte med at sejle, har selvfølgelig også budt på udfordringer og prøvelser, og ikke mindst har den budt på de opfordringer, der kommer fra Allah (swt) i Koranen, om at vi bør tænke over og undersøge universet og tilværelsen omkring os, ligesom Koranen ligeledes opfordrer mennesket til at forkaste den tro og de værdier, som det omgivende samfund påtvinger dem, og til selv at tænke efter, og dermed gøre op med fordomme, tabuer og alle former for båndlæggelse af menneskets sind.

Allah (swt) siger i Surah Ibrahim, vers 52:

“Denne (Koran) er en (tilstrækkelig) meddelelse for menneskeheden, så at de kan advares derved, og så at de kan vide, at Han er Den Ene Gud, og så at de forstandige kan lade sig formane” (OQM. Ibrahim 14: 52)

Alt taget i betragtning tager det den fornødne tid at tage beslutningen om at konvertere, hvis det skal gøres med omhu og eftertænksomhed, så blandt andet af den grund er jeg først kommet til den rette erkendelse i en relativ sen alder, takket være Allah.

Det vil vel være passende på nuværende tidspunkt at nævne, at min søn også er konverteret til Islam. Han er 29 år, hedder Anis, og konverterede et halvt år før jeg. Så man kan måske heller ikke sige sig helt fri for, at sønnens kloge beslutning har haft en afsmittende effekt på faderen!

Som afslutning vil jeg ikke undlade at tilføje:

Det bliver ofte fra forskellige sider løgnagtigt udtalt til offentligheden, at kun tåber, unge forvirrede og ubefæstede sjæle lader sig forlede til at konvertere til Islam, ligesom disse såkaldte tåber, unge forvirrede og ubefæstede sjæle i henhold til de samme udtalelser er "et let bytte" for Hizb ut-Tahrir.

Ifølge min læges og andre pålidelige og troværdige personers udsagn er jeg ikke nogen tåbe, jeg er ikke forvirret, jeg er heller ikke dement, ligesom jeg heller ikke er nogen ubefæstet sjæl.

Så jeg må vel næsten kunne siges at være et omvandrende og levende bevis, insha' Allah (med Allahs billigelse), på det modsatte af disse løgnagtige udtalelser.

Al taknemmelighed til Allah, alverdens Herre.

Afslutningstale

v/ **Khalid Amin**

Kære muslimer

Dette er jeres Islam. En sand politisk *'aqidah*, med omfattende systemer der skal drive jer til at varetage ikke blot jeres egen, men verdens anliggender. Denne *'aqidah* skal atter en gang have dens rette rolle i livet. Det er den *'aqidah* vi alle skal tænke på basis af, ikke kun når vi laver *salah*, men også når vi søger løsningsmodeller til de problemstillinger den islamiske verden står over for i dag.

Denne *'aqidah* skal have sin rolle tilbage, således at vi over for undertrykkelse, ikke kræver demokrati, men derimod Khilafah, og over for besættelse, vil vi ikke referere tilbage til FN, men Allahs *Shari'ah*.

Kære muslimer

Vi har en vision for denne *ummah*, en vision påkrævet af vores Koran, som Allah (swt) siger:

“Og Vi har udelukkende sendt dig som en barmhjertighed for alverden” (OQM. Al-Anbiya' 21: 107)

Islams barmhjertighed ligger i dens systemer. Derfor skal vi studere Islam for at fuldføre vores rolle i livet, nemlig at bære Islam videre.

I er pålagt at studere Islam og arbejde sammen med de trofaste og bevidste *da'wah*-bærere, for at reetablere *Khilafah Rashidah*. Den Khilafah, som kan forene os. Den Khilafah, der kan beskytte vores ære. Den Khilafah, der kan implementere Allahs love og systemer.

Kære brødre bærede søstre

Den ydmygende tilstand vi er havnet i, bør drive os til at handle. Fra at have været en mægtig nation, er vi i dag blevet til et ydmygt bytte for enhver fjende.

Engang kunne muslimerne bevidne Khilafahs hovedstad Istanbul erobre det ene europæiske land efter det andet, i dag bevidner vi en Istanbul der står på Europas porte og tigger om at komme med i EU.

Fra en tid, hvor vi som erobrere stod ved Wiens porte, står vi i dag som en ydmyg tigger.

Fra en tid, hvor en muslimsk kvindes tilfangetagen af romerne, ikke voldtægt, ikke drab, men tilfangetagelse, førte til at kaliffen al-Mu'tasim Billah sendte en hel hær ud for at befri hende til en tid hvor de værste krænkelser i Abu Graib-fængslet, ikke engang får muslimernes regenter til at reagere.

Fra en tid, hvor vi løste verdens problemer til en tid hvor USA bliver bedt om at løse vores problemer.

Kære muslimer:

Det burde være helt klart for enhver at vores redning kun ligger i Islam, og helt konkret i Khilafah.

Derfor, kalder vi i Hizb ut-Tahrir jer, o muslimer, mænd såvel som kvinder, til at indtage jeres islamisk påkrævede position og arbejde med os, for at føre Islam til magten og genvinde vores ære og status, og for atter en gang at besidde førerpositionen på den internationale arena.

Vi, er trygge ved at Khilafah vil vende tilbage med Allahs tilladelse, og at den er tættere på end hvad mange mennesker går og tror, men samtidig er vi ligeledes også trygge ved at den ikke vil blive nedsendt fra himlen, men vil komme som resultat af oprigtigt, trofast og hårdt arbejde.

Kære muslimer:

I er ikke svage og Vesten med USA i spidsen er ikke stærke. Enhver nations grundlæggende styrke ligger i den ideologi den bærer på. I udgør omkring en halvanden milliard muslimer. Og med en dyb *iman* på at Allah er den som giver sejr, samt en dyb *iman* på at det er det næste liv der tæller, og dermed en ofringsvilje som ingen har set magen til, er der ingen der kan hamle op med jer.

Vesten derimod bærer på en ideologi, der er ved at falde fra hinanden. Den eneste grund til at den stadig står, er manglen på et sanseligt alternativ. Udtryk som "sådan er det bare" og "demokratiet er det bedste af det værste", er det, der holder den kapitalistiske ideologi i live. Hvad angår Vestens materielle overlegenhed så finder den kun sted pga. de ressourcer de plyndrer i vores lande, og Irak er det bedste eksempel på det.

Takket være Allah, så ser vi hvordan denne *ummah* på ny er begyndt at rejse sig som en kæmpe, ved at *ummah* har genvundet tilliden til Islams livssyn og behandlinger. Men denne kæmpe står ikke op endnu, derfor har Vesten sat alt skytset ind for at hindre kæmpen i at stå. Denne kæmpe bliver i dag angrebet for at være irrationel og overtroisk.

Denne kæmpe bliver angrebet for at være kvindeundertrykkende og menneskefjendsk.

Denne kæmpe bliver beskyldt for at være utopisk og diktatorisk, for de ved, at først når kæmpen står, så vil den insha' Allah ikke være til at vælte. Og dette internationale og lokale angreb går under navnet '*aqidah* "kampen mod terror"

I denne kamp er der ikke plads til at stå på sidelinjen, enten er man med Islam eller også, vil man få et alvorligt problem når man står over for Allah på Dommedagen.

Kære brødre og bærede søstre

Denne sag kræver dens mænd, denne sag vil påføre jer lidelser, denne sag kræver ofringer. Men jeg kan berolige jer med at belønningen vil være *Jannab*. For som Allah (swt) siger:

"Eller troede I, at I ville indtræde Paradiset, når der endnu ikke er sket jer det samme som (skete) dem, der gik bort før jer? Trængsler og nød ramte dem, og de blev voldsomt rystet, indtil

Sendebudet og de, som havde iman med ham, sagde: Hvornår (kommer) Allahs sejr? Sandelig, Allahs sejr er visselig nær” (OQM. Al-Baqarah 2: 214)

Og være velvidende om at Allah har lovet os magten forudsat at vi har *iman* og handler godt, idet Han sagde:

“Allah har lovet dem af jer, som har iman og handler retfærdigt, at Han visselig vil gøre dem til efterfølgere (kaliffer) på jorden, sådan som Han skænkede efterfølgere (blandt dem) før dem. Og Han vil visselig for dem grundfæste deres deen (Islam), som han har valgt for dem, og Han vil viselig skænke dem sikkerhed efter deres frygt. De vil tilbede Mig og ikke sætte nogen ved siden af Mig. Men de, som bekender sig til kufr efter dette, vil være de oprørske” (OQM. Al-Nur 24: 55)

Ordliste:

'Aqidah:	Verdensanskuelse
'Aura:	Menneskets intime kropsdele.
Bai'ah:	Lydighedsløfte.
Da'wah:	Kaldet til Islam.
Deen:	Det guddommelige system, Islam.
Hadith:	Beretninger af/om Profeten Muhammad.
Hajj:	Pilgrimsfærden.
Iman:	Den absolutte anerkendelse af Islams sandhed.
Jannah:	Paradiset.
Khalifah:	Kalif.
Khilafah:	Kalifat.
Kufr:	Hedenskab.
Sahabah:	Profeten Muhammads disciple.
Salah:	Bøn.
Shahadah:	Trosbekendelse.
Shura:	Rådslagning.
Sunnah:	Profetens udtalelser og handlinger.
Ummah:	Nation.

www.hizb-ut-tahrir.dk